

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 59/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 9
- Komission asetus (EY) N:o 60/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, kolmansista maista Portugaliin tuotavan maissin tuontitullin alentamista koskevien tarjouskilpailujen avaamisesta 11
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 61/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen I ja II muuttamisesta ⁽¹⁾** 12
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 62/2003, annettu 14 päivänä tammikuuta 2003, tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta** 15
- Komission asetus (EY) N:o 63/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla 19
- Komission asetus (EY) N:o 64/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 22
- Komission asetus (EY) N:o 65/2003, annettu 15 päivänä tammikuuta 2003, maltaiden vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 24

Euroopan parlamentti ja neuvosto

2003/32/EY:

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, tehty 21 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta, tehty Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta täydentäen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 3 kohdan mukaisesti 26

Neuvosto

2003/33/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä joulukuuta 2002, direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille 27

Komissio

2003/34/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 10 päivänä tammikuuta 2003, neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen eväämisestä Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5501) 50

2003/35/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 10 päivänä tammikuuta 2003, yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston täydellisyyden periaatteellisesta hyväksymisestä benalakyyli-M-, bentiavalikarbi-, 1-metyylisyklopropeeni-, protiokonatsoli- ja fluoksastrobiini -tehoaineiden mahdolliseksi sisällyttämiseksi kasvin-suojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5575) 52

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 58/2003,
annettu 19 päivänä joulukuuta 2002,
tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 3 artiklassa määrättyjen toimien perusteella on luotu yhä enemmän ohjelmia eri aloilla erilaisille edunsaajaryhmille. Komission tehtävänä on tavallisesti toteuttaa näiden ohjelmien, jäljempänä 'yhteisön ohjelmat', täytäntöönpanotoimenpiteet.
- (2) Kyseisten yhteisön ohjelmien täytäntöönpano rahoitetaan ainakin osittain Euroopan unionin yleiseen talousarvion otetuista määrärahoista.
- (3) Perustamissopimuksen 274 artiklan mukaisesti komissio vastaa talousarvion toteuttamisesta.
- (4) Voidakseen kantaa täysin vastuunsa kansalaisia kohtaan komission on keskityttävä ensisijaisesti institutionaalisiin tehtäviinsä. Sen vuoksi sen olisi voitava siirtää joitakin yhteisön ohjelmien hallinnointiin liittyviä tehtäviä kolmansille osapuolille. Joidenkin hallinnointitehtävien ulkoistaminen voi sitä paitsi olla keino saavuttaa yhteisön ohjelmien tavoitteet tehokkaammin kuin muilla keinoin.
- (5) Hallinnointitehtävien ulkoistamisessa on kuitenkin noudatettava perustamissopimuksella luodun toimielinjärjestelmän asettamia rajoja. Tästä seuraa, että ei voida ulkoistaa tehtäviä, jotka on perustamissopimuksessa osoitettu toimielimille ja jotka edellyttävät harkintavallan käyttämistä poliittisia valintoja tehtäessä.
- (6) Ulkoistamiseen voidaan sitä paitsi turvautua vasta lukuisia tekijöitä huomioon ottavan kustannusvaikuttavuustutkimuksen jälkeen (ulkoistamiseen soveltuvien

tehtävien määrittäminen, kustannusten ja hyötyjen arviointi, valvonnan ja koordinoinnin aiheuttamat kustannukset ja hyödyt sekä henkilöstövaikutus mukaan luettuina, ulkoistettujen tehtävien täytäntöönpanon tehokkuus ja joustavuus, käytettyjen menettelyiden yksinkertaistaminen, ulkoistettujen toimien sijoittuminen lähelle lopullisia edunsaajaryhmiä, yhteisön näkyminen kyseisen yhteisön ohjelman tukijana, riittävän osaamisen säilyttäminen komission sisällä).

- (7) Yksi ulkoistamisen muoto on turvautuminen yhteisöoikeudellisiin elimiin, joilla on oikeushenkilön asema, jäljempänä 'toimeenpanovirastot'.
- (8) Toimeenpanovirastojen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi toimielintasolla olisi vahvistettava niiden asema ja erityisesti eräät olennaiset rakennetta, tehtäviä, toimintaa, budjettijärjestelmää, henkilöstöä, tarkastuksia ja vastuuta koskevat seikat.
- (9) Yhteisön ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavana toimielimenä komissio pystyy parhaiten arvioimaan, onko jollekin toimeenpanovirastolle annettava yhteen tai useampaan yhteisön ohjelmaan liittyviä hallinnointitehtäviä ja missä määrin. Turvautuminen toimeenpanovirastoon ei kuitenkaan vapauta komissiota velvollisuuksista, jotka kuuluvat sille perustamissopimuksen ja erityisesti sen 274 artiklan nojalla. Komission on siis voitava laatia tiukat säännöt toimeenpanoviraston toiminnalle ja valvottava tehokkaasti sen toimintaa ja erityisesti sen hallintoelimiä.
- (10) Tämä merkitsee, että komissiolle on tämän asetuksen perusteella toimivalta päättää toimeenpanoviraston perustamisesta ja tarvittaessa sen lakkauttamisesta. Koska toimeenpanoviraston perustaminen on menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ 2 artiklassa tarkoitettu laajakantoinen toimenpide, siitä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 120 E, 24.4.2001, s. 89 ja C 103 E, 30.4.2002, s. 253.

⁽²⁾ Lausunto annettu 5.7.2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 345, 6.12.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (11) Komission on voitava myös nimittää sekä toimeenpanoviraston johtokunnan jäsenet että sen johtaja, jottei komissio siirtäessään toimeenpanovirastolle omaan toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä menettäisi niiden hallintaa.
- (12) Toimeenpanoviraston on myös tomissaan noudatettava täysin suunnitelmaa, jonka komissio on määritellyt niille yhteisön ohjelmille, joiden hallinnointiin virasto osallistuu. Komission on siis hyväksyttävä toimeenpanoviraston vuosittainen työohjelma, jonka on vastattava budjettipäätöksiä.
- (13) Varmistaakseen tehokkaan ulkoistamisen ja voidakseen täysin hyötyä toimeenpanoviraston asiantuntemuksesta komission olisi voitava siirtää virastolle yhden tai useamman yhteisön ohjelman täytäntöönpanotehtävät joko kokonaan tai osittain lukuun ottamatta sellaisia tehtäviä, jotka edellyttävät harkintavallan käyttämistä poliittisia valintoja tehtäessä. Siirrettäviin tehtäviin kuuluvat jonkin hankkeen hallinnointi kokonaisuudessaan tai joidenkin sen vaiheiden osalta, tarvittavien talousarvion toteuttamistoimien täytäntöönpano, komissiolle toimitettavien tietojen keruu ja käsittely sekä suositusten laatiminen komissiolle.
- (14) Koska toimeenpanoviraston talousarviosta on tarkoitus rahoittaa ainoastaan viraston omat toimintamenot, sen tulojen olisi muodostuttava pääasiassa Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otetusta avustuksesta, jonka budjettivallan käyttäjä määrittää ja joka otetaan niiden yhteisön ohjelmien varoista, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu.
- (15) Perustamissopimuksen 274 artiklan soveltamiseksi niiden yhteisön ohjelmien toimintamäärärahat, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu, on säilytettävä Euroopan unionin yleisessä talousarviossa ja ne on toteutettava siten, että ne otetaan suoraan yleisestä talousarviosta. Näitä määrärahoja koskeva rahaliikenne on siis toteutettava Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.
- (16) Toimeenpanovirastolle voidaan antaa muista lähteistä kuin Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien ohjelmien hallinnointia koskevia toimeenpanotehtäviä. Tämä ei saa johtaa edes epäsuorasti ylimääräisiin hallintomenoihin, jotka olisi katettava kyseisen yleisen talousarvion lisämäärärahoilla. Ylimääräisiin hallintomenoihin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä ottaen kuitenkin huomioon kyseisten yhteisön ohjelmien perussäädösten erityiset säännökset.
- (17) Toimeenpanoviraston hallinnoinnin tavoitteeksi asetettu avoimuus ja luotettavuus edellyttävät, että sen toimintaan kohdistetaan sisäisiä ja ulkoisia tarkastuksia. Tältä osin on tärkeää, että toimeenpanovirasto asetetaan vastuuseen toimistaan ja että komissio valvoo toimeenpanovirastoa hallinnollisesti tämän rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen mahdollisesti tekemiä tarkastuksia.
- (18) Yleisön olisi voitava tutustua toimeenpanoviraston hallussa oleviin asiakirjoihin perustamissopimuksen 255 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä ja rajoituksia vastavasti.
- (19) Osallistuessaan ohjelmien hallinnointiin toimeenpanoviraston on tehtävä tiivistä ja jatkuvaa yhteistyötä niistä vastaavien komission yksiköiden kanssa. Jotta yhteistyö olisi mahdollisimman toimivaa, olisi säädettävä, että toimeenpanoviraston sijaintipaikan on oltava siellä, mihin komissio ja sen yksiköt on Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen sekä Euroopan yhteisön, Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksiin liitetyn, Euroopan yhteisöjen toimielinten ja tiettyjen elinten ja yksiköiden sekä Euroopan kotipaikan sijainnista tehdyn pöytäkirjan mukaisesti sijoitettu.
- (20) Perustamissopimuksissa ei ole muuta tämän asetuksen antamiseen valtuuttavaa määräystä kuin 308 artikla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään niiden toimeenpanovirastojen asemasta, joiden tehtäväksi komissio voi valvonnassaan ja vastuullaan antaa tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointiin liittyviä tehtäviä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'toimeenpanovirastolla' tämän asetuksen mukaisesti perustettua oikeussubjektia;
- b) 'yhteisön ohjelmalla' toimia, toimenpidekokonaisuuksia ja muita aloitteita, jotka komission on toteutettava asianomaisen perussäädöksen tai myönnettyjen määrärahojen nojalla tekemällä menositoumuksia, yhden tai useamman määrätyn edunsaajaryhmän hyväksi.

3 artikla

Perustaminen ja lakkauttaminen

1. Tehtyään sitä ennen kustannusvaikuttavuustutkimuksen komissio voi päättää perustaa toimeenpanoviraston antaakseen sille joitakin yhden tai useamman yhteisön ohjelman hallinnointiin liittyviä tehtäviä. Se vahvistaa toimeenpanoviraston olemassaolajan.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

Kustannusvaikuttavuustutkimuksessa otetaan huomioon lukuisia tekijöitä, kuten ulkoistamiseen soveltuvien tehtävien määrittäminen, kustannusten ja hyötyjen arviointi, valvonnan ja koordinoinnin aiheuttamat kustannukset ja hyödyt sekä henkilöstövaikutus mukaan luettuina, Euroopan unionin yleisen talousarvion puitteissa mahdollisesti syntyvät säästöt, ulkoistettujen tehtävien täytäntöönpanon tehokkuus ja joustavuus, käytettyjen menettelyiden yksinkertaistaminen, ulkoistettujen toimien sijoittuminen lähelle lopullisia edunsaajaryhmiä, yhteisön näkyminen kyseisen yhteisön ohjelman tukijana ja riittävän osaamisen säilyttäminen komission sisällä.

2. Toimeenpanovirastoa perustettaessa säädetyn määräajan päättyessä komissio voi pidentää viraston olemassaoloaikaa enintään alunperin säädetyn olemassaoloajan pituisella ajalla. Pidentäminen voidaan uusaa. Jos komissio katsoo, ettei sen ole enää tarpeen turvautua perustamaansa toimeenpanovirastoon tai toteaa, ettei sen olemassaolo ole enää moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukainen, se voi päättää lakkauttaa viraston. Siinä tapauksessa se nimeää kaksi selvitysmiestä, joiden tehtävänä on viraston toiminnan lopettaminen. Komissio määrittää viraston toiminnan lopettamisedellytykset. Lopettamisesta saatu nettotulos otetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon. Pidentämisestä, sen uusimisesta tai viraston lakkauttamisesta päätetään 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusvaikuttavuustutkimuksen perusteella.

3. Komissio tekee tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut päätökset 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näitä päätöksiä muutetaan samaa menettelyä noudattaen. Komissio toimittaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle kaiken tässä yhteydessä tarpeellisen tietoaineiston erityisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusvaikuttavuustutkimukset ja 25 artiklassa tarkoitettujen arviointikertomukset.

4. Yhteisön ohjelmaa vahvistaessaan komissio ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle, aikooko se mahdollisesti turvautua toimeenpanovirastoon kyseisen ohjelman täytäntöönpanossa.

5. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettujen toimeenpanovirastojen on oltava tämän asetuksen säännösten mukaisia.

4 artikla

Oikeudellinen asema

1. Toimeenpanovirasto on yhteisön elin, jolle on annettu julkinen palvelutehtävä.

2. Toimeenpanovirasto on oikeushenkilö. Se nauttii jokaisessa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön nojalla oikeushenkilöille myönnettyä laajinta mahdollista oikeuskelpoisuutta. Se voi muun muassa hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä. Tällöin virastoa edustaa sen johtaja.

5 artikla

Sijaintipaikka

1. Toimeenpanovirasto on sijoitettava jollekin niistä paikkakunnista, joille komissio ja sen yksiköt on Euroopan yhteisöjen toimielinten ja tiettyjen elinten ja yksikköjen sekä Europolin kotipaikan sijainnista tehdyn pöytäkirjan mukaisesti sijoitettu.

2. Toimeenpanovirasto organisoi toimintansa vastuulleen annettujen yhteisön ohjelmien hallinnointivaatimusten edellyttämällä tavalla ja noudattaen moitteettoman varainhoidon vaatimuksia.

6 artikla

Tehtävät

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi komissio voi antaa toimeenpanovirastolle minkä tahansa yhteisön ohjelmaan liittyvän toimeenpanotehtävän lukuun ottamatta sellaisia tehtäviä, joihin liittyy harkintavallan käyttämistä poliittisia valintoja tehtäessä.

2. Toimeenpanovirastolle voidaan antaa erityisesti seuraavat tehtävät:

a) yksittäisen hankkeen tai sen eri vaiheiden hallinnointi kokonaisuudessaan tai osittain yhteisön ohjelman toimeenpanon yhteydessä sekä tältä osin tarvittavan valvonnan toteuttaminen tekemällä asiaan liittyviä päätöksiä komission antaman valtuutuksen perusteella;

b) talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimien vahvistaminen sekä kaikkien yhteisön ohjelman toteuttamiseksi tarvittavien toimien, etenkin sopimusten tekemiseen ja avustuksiin liittyvien toimien, toteuttaminen komission valtuutuksen perusteella;

c) yhteisön ohjelman toimeenpanon ohjaamiseksi tarvittavien tietojen keruu, käsittely ja toimittaminen komissiolle.

3. Komissio määrittelee valtuutuksessa ne edellytykset, perusteet, parametrit ja yksityiskohtaiset säännöt, joita toimeenpanoviraston on noudatettava 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan, samoin kuin yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat niistä yhteisön ohjelmista, joiden hallinnointiin toimeenpanovirastot osallistuvat, vastaavien komission yksiköiden tekemiä tarkastuksia.

7 artikla

Rakenne

1. Toimeenpanovirastoa johtaa johtokunta ja johtaja.

2. Toimeenpanoviraston henkilöstö toimii johtajan alaisuudessa.

8 artikla

Johtokunta

1. Johtokunta muodostuu viidestä komission nimeämästä jäsenestä.

2. Johtokunnan jäsenten toimikausi on periaatteessa kaksi vuotta, ja sitä määritettäessä otetaan huomioon sen yhteisön ohjelman täytäntöönpanon arvioitu kesto, jonka hallinnointi toimeenpanovirastolle on annettu. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen. Toimikautensa päättyessä tai erotessaan jäsenet jatkavat tehtävässään toimikauden uusimiseen tai uuden jäsenen nimittämiseen asti.

3. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

4. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta vähintään neljä kertaa vuodessa. Lisäksi se voidaan kutsua koolle aina, kun vähintään jäsenen yksinkertainen enemmistö tai viraston johtaja sitä pyytää.

5. Johtokunnan jäsentä, joka on estynyt osallistumasta kokoukseen, voi edustaa joku toinen, kyseistä kokousta varten erikseen valtuutuksen saanut jäsen. Jäsen voi itsensä lisäksi edustaa ainoastaan yhtä jäsentä. Puheenjohtajan ollessa estyneenä puheenjohtajana toimii varapuheenjohtaja.

6. Johtokunta tekee päätökset yksinkertaisella enemmistöllä. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

9 artikla

Johtokunnan tehtävät

1. Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Johtokunta hyväksyy viimeistään kunkin vuoden alussa johtajan antaman ehdotuksen perusteella ja komission suostumuksen saatuaan toimeenpanoviraston vuosittaisen työohjelman, joka sisältää yksityiskohtaiset tavoitteet ja tulostavoitteet. Työohjelman on noudatettava komission määrittelemää ohjelmasuunnittelua niiden säädösten mukaisesti, joilla vahvistetaan ne yhteisön ohjelmat, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu. Vuosittaista työohjelmaa voidaan mukauttaa toimintakauden kuluessa samaa menettelyä noudattaen, jotta voitaisiin ottaa erityisesti huomioon kyseisiä yhteisön ohjelmia koskevat komission päätökset. Vuotuiseen työohjelmaan sisältyvien toimien edellyttämistä kustannuksista laaditaan erillinen arvio.

3. Johtokunta vahvistaa toimeenpanoviraston toimintatalousarvion 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Johtokunta päättää muista lähteistä kuin yhteisöltä saatavien lahjoitusten, testamenttilahjoitusten, ja tukien vastaanottamisesta komission suostumuksen saatuaan.

5. Johtokunta päättää toimeenpanoviraston yksiköiden organisoinnista.

6. Johtokunta antaa 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarvittavat erityissäännökset siitä, miten toteutetaan oikeus tutustua toimeenpanoviraston asiakirjoihin.

7. Johtokunta hyväksyy vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta toimeenpanoviraston edellisen vuoden toimintakertomuksen, johon on liitetty varainhoitoa ja hallintoa koskevat

tiedot, ja esittää sen komissiolle. Kertomus laaditaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 60 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Kertomuksessa tehdään selkoa sekä sitä yhteisön ohjelmaa vastaavien toimintamäärärahojen toteutuksesta, jonka hallinnointi on annettu toimeenpanoviraston tehtäväksi, että viraston toimintatalousarvion toteutuksesta.

Komissio toimittaa vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta budjettivallan käyttäjälle yhteenvedon toimeenpanovirastojen edellisen vuoden toimintakertomuksista sekä asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 60 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomuksen.

8. Johtokunta hyväksyy ja toteuttaa toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi.

9. Johtokunta hoitaa muut sille tässä asetuksessa osoitetut tehtävät.

10 artikla

Johtaja

1. Viraston johtajan nimittää komissio, joka nimeää tehtävään asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68⁽¹⁾ vahvistettujen Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', mukaisen virkamiehen.

2. Johtajan toimikausi on periaatteessa neljä vuotta, ja sitä määritettäessä otetaan huomioon sen yhteisön ohjelman täytäntöönpanon arvioitu kesto, jonka hallinnointi toimeenpanovirastolle on annettu. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen. Komissio voi johtokunnan lausunnon nojalla pidättää johtajan virantoimituksesta ennen tämän toimikauden päättymistä.

11 artikla

Johtajan tehtävät

1. Johtajan tehtävänä on toimia toimeenpanoviraston edustajana. Johtaja vastaa viraston hallinnosta.

2. Johtaja valmistelee johtokunnan työt ja erityisesti toimeenpanoviraston vuosittaisen työohjelman luonnoksen. Hän osallistuu johtokunnan työskentelyyn ilman äänioikeutta.

3. Johtaja huolehtii toimeenpanoviraston vuosittaisen työohjelman täytäntöönpanosta. Hän vastaa erityisesti 6 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta ja tekee sitä varten tarvittavat päätökset. Hänellä on valtuudet hyväksyä toimeenpanoviraston puolesta niiden yhteisön ohjelmien, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu ja joiden talousarvion toteuttamiseen komissio on antanut valtuutuksen, toimintamäärärahojen toteuttamista koskevat tulot ja menot.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 490/2002 (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 1).

4. Johtaja valmistelee ennakkoarvion tuloista ja menoista ja toteuttaa tulojen ja menojen hyväksyjänä toimeenpanoviraston toimintatalousarvion 15 artiklassa tarkoitetun varainhoitoasetuksen mukaisesti.

5. Johtaja vastaa niiden kertomusten valmistelusta ja julkaisemisesta, jotka toimeenpanoviraston on esitettävä komissiolle. Näitä ovat muun muassa 9 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu toimeenpanoviraston toimintaa koskeva vuosikertomus samoin kuin kaikki muut yleis- tai erityiskertomukset, joita komissio toimeenpanovirastolta pyytää.

6. Johtajalla on toimeenpanoviraston henkilöstöön nähden Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa säädetty valtuudet tehdä palvelukseenottoa koskevia sopimuksia. Hänellä on vastuu kaikista toimeenpanoviraston henkilöstöhallintoa koskevista kysymyksistä.

7. Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti johtaja luo toimeenpanovirastolle annettujen tehtävien edellyttämät hallinnointi- ja sisäisen valvonnan järjestelmät viraston toiminnan laillisuuden, sääntöjenmukaisuuden ja tehokkuuden turvaamiseksi.

12 artikla

Toimintatalousarvio

1. Toimeenpanoviraston kaikki tulot ja menot arvioidaan etukäteen kullekin varainhoitovuodelle, joka on kalenterivuosi, ja ne otetaan viraston toimintatalousarvioon. Nämä ennakkoarviot, joihin kuuluu toimeenpanoviraston henkilöstötaulukko, annetaan budjettivallan käyttäjälle tiedoksi yhdessä Euroopan unionin alustavaan talousarvioesitykseen liittyvien asiakirjojen kanssa. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy henkilöstötaulukon, joka muodostuu yksinomaan väliaikaisista toimista ja jossa täsmennetään toimeenpanoviraston palveluksessa kyseisenä varainhoitovuonna olevan henkilöstön määrä, palkkaluokka ja ura-alue. Henkilöstötaulukko julkaistaan liitteenä Euroopan unionin yleisen talousarvion komissiota koskevassa pääluokassa III.

2. Toimeenpanoviraston toimintatalousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

3. Toimeenpanoviraston tulot muodostuvat Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otetusta avustuksesta, jonka budjettivallan käyttäjä määrittää ja joka otetaan niiden yhteisön ohjelmien varoista, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu.

13 artikla

Toimintatalousarvion laatiminen

1. Johtaja laatii vuosittain toimeenpanoviraston toimintatalousarvioesityksen, johon sisältyvät seuraavan varainhoitovuoden toimintamenot. Hän antaa talousarvioesityksen johtokunnalle.

2. Johtokunta hyväksyy joka vuosi viimeistään 1 päivänä maaliskuuta viraston toimintatalousarvioesityksen henkilöstötaulukkoineen seuraavaksi varainhoitovuodeksi ja antaa sen komissiolle.

3. Tämän talousarvioesityksen perusteella ja ottaen huomioon niille yhteisön ohjelmille, joiden hallinnointiin toimeenpanovirasto osallistuu, määrittelemänsä ohjelmasuunnitelman komissio ehdottaa talousarviomenettelyssä toimeenpanoviraston toimintatalousarvioon otettavan vuosittaisen avustuksen vahvistamista.

4. Budjettivallan käyttäjän määrittämän vuosittaisen avustuksen perusteella johtokunta vahvistaa toimeenpanoviraston toimintatalousarvion ja työohjelman kunkin varainhoitovuoden alussa ja mukauttaa talousarvion toimeenpanovirastolle myönnettyihin eri rahoitusosuuksiin ja muista lähteistä tuleviin varoihin.

5. Toimeenpanoviraston toimintatalousarvio voidaan vahvistaa lopullisesti vasta Euroopan unionin lopullisen talousarvion vahvistamisen jälkeen.

6. Aikoessaan perustaa toimeenpanoviraston komissio ilmoittaa talousarviomenettelyn puitteissa ja avoimuusperiaatetta noudattaen budjettivallan käyttäjälle:

- a) toimeenpanoviraston toiminnassa tarvittavat rahoitus- ja henkilöstövoimavarat;
- b) virkamiesten siirrot komissiosta toimeenpanovirastoon;
- c) komission yksiköiltä toimeenpanovirastolle siirtyvistä tehtävistä vapautuvat hallinnolliset voimavarat ja näiden vapautuneiden hallinnollisten voimavarojen uudelleenjaon.

7. Muutokset toimintatalousarvioon ja henkilöstötaulukkoon on 15 artiklassa tarkoitetun varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti tehtävä lisätalousarviolla tässä artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Toimintatalousarvion toteuttaminen ja sitä koskeva vastuuvapaus

1. Johtaja toteuttaa toimeenpanoviraston toimintatalousarvion.

2. Toimeenpanovirastojen tilit konsolidoidaan yhdessä komission tilien kanssa asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 127 ja 128 artiklassa säädettyä menettelyä ja seuraavia säännöksiä noudattaen:

- a) Johtaja antaa vuosittain edellisen varainhoitovuoden kaikki tulot ja menot sisältävän alustavan tilinpäätöksen hyväksyttäväksi johtokunnalle, joka toimittaa sen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta;

b) Lopulliset tilit toimitetaan viimeistään päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan heinäkuun 1 päivänä komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

3. Tarkasteltuaan tilintarkastustuomioistuimen kertomusta Euroopan parlamentti myöntää neuvoston suosituksesta toimeenpanovirastolle toimintatalousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden viimeistään vuoden $n + 2$ huhtikuun 29 päivänä.

Vastuuvapaus myönnetään samanaikaisesti Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden kanssa.

15 artikla

Toimintatalousarvioon sovellettava varainhoitoasetus

Jokainen toimeenpanovirasto soveltaa toimintatalousarvionsa toteuttamisessa komission antaman varainhoitoa koskevan malliasetuksen säännöksiä. Kyseinen varainhoidon malliasetus saa poiketa Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksesta ainoastaan, jos toimeenpanovirastojen toimintaa koskevat erityiset vaatimukset sitä edellyttävät.

16 artikla

Toimintamäärärahoihin sovellettava varainhoitoasetus

1. Kun komissio on 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten nojalla siirtänyt yhteisön ohjelmiin liittyvien toimintamäärärahojen osalta talousarvion toteuttamistehtäviä toimeenpanovirastolle, nämä määrärahat säilyvät Euroopan unionin yleisessä talousarviossa, ja ne on toteutettava kirjaimella ne komission vastuulla suoraan siihen.

2. Johtaja on toimintamäärärahojen käytön osalta toimeenpanoviraston valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä, ja hänen on tässä tehtävässä toimittava Euroopan yhteisöjen varainhoitoasetuksen velvoitteiden mukaisesti.

3. Toimintamäärärahojen toteuttamista koskeva vastuuvapaus myönnetään perustamissopimuksen 276 artiklan mukaisesti Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden puitteissa, siihen erottamattomasti kuuluvana.

17 artikla

Muista lähteistä kuin yleisestä talousarviosta rahoitettavat ohjelmat

Edellä 13 ja 16 artiklan säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muista lähteistä kuin Euroopan unionin yleisestä talousarviosta rahoitettavien ohjelmien perussäästöjen nojalla annettujen erityissäännösten soveltamista.

18 artikla

Henkilöstö

1. Toimeenpanoviraston henkilöstö muodostuu yhteisön toimielimistä siirretyistä virkamiehistä, jotka on määrätty toimeenpanovirastoon väliaikaisina toimihenkilöinä hoitamaan

vastuutehtäviä, toimeenpanoviraston suoraan palvelukseen ottamista väliaikaisista toimihenkilöistä sekä toimeenpanoviraston uusittavin sopimuksin palvelukseen ottamista muista toimihenkilöistä. Näiden yksityisten tai julkisoikeudellisten sopimusten luonne ja kesto, toimihenkilöillä toimeenpanovirastoja kohtaan olevien velvollisuuksien laajuus sekä vaadittavat kelpoisuusedellytykset määritellään suoritettavien tehtävien erityispiirteiden perusteella henkilöstösääntöjä sekä voimassaolevaa kansallista lainsäädäntöä noudattaen.

2. Ellei vakinaisista toiminnoista muuta johdu ja riippumatta virkamiehen siirtämistavasta virkamiehen siirtänyt elin:

a) ei täytä siirron kestäessä työpaikkoja, jotka tämän siirron ansiosta ovat vapautuneet;

b) ottaa kertausmavähennyksenä huomioon toimeenpanovirastoille siirretyistä virkamiehistä aiheutuneet kustannukset.

Niiden työpaikkojen kokonaismäärä, joita 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta koskevat, ei kuitenkaan saa ylittää sitä työpaikkojen määrää, joka on tarpeen komission toimeenpanovirastolle antamien tehtävien toteuttamiseksi.

3. Johtokunta antaa yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat toimeenpanoviraston henkilöstöhallintoa koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

19 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehtyä pöytäkirjaa sovelletaan toimeenpanovirastoon sekä sen henkilöstöön, jota henkilöstösäännöt koskevat.

20 artikla

Valvonta

1. Komissio valvoo toimeenpanovirastoille annettujen yhteisön ohjelmien toteuttamista. Valvonnassa käytetään komission 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamia menettelytapoja.

2. Komission sisäinen tarkastaja suorittaa sisäisen tarkastuksen toimeenpanovirastoissa.

3. Komissio ja toimeenpanovirasto huolehtivat omalta osaltaan sisäisen tarkastajan esittämien suositusten toimeenpanemisesta.

4. Komission päätöksellä 1999/352/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾ perustetulla Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on toimeenpanoviraston ja sen koko henkilöstön suhteen samat toimivaltuudet kuin komission yksiköiden suhteen. Toimeenpanovirasto liittyy välittömästi perustamisensa jälkeen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisiä tutkimuksia koskevaan Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission 25 päivänä toukokuuta 1999

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 20.

tekemään toimielinten väliseen sopimukseen⁽¹⁾. Johtokunta vahvistaa liittymisen ja antaa tarvittavat säännökset, joilla helpotetaan OLAF:in suorittamien sisäisten tutkimusten tekemistä.

5. Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa toimeenpanoviraston tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti.

6. Jokaisessa toimeenpanoviraston säädöksessä ja erityisesti jokaisessa päätöksessä sekä jokaisessa sen tekemässä sopimuksessa on määrättävä nimenomaisesti, että komission sisäinen tarkastaja, OLAF ja tilintarkastustuomioistuin voivat tehdä sekä asiakirjoihin perustuvia että paikalla suoritettavia tarkastuksia, jotka voivat kohdistua kaikkiin varoja yhteisöltä saaneisiin sopimuspuoliin ja alihankkijoihin, mukaan lukien lopulliset edunsaajat.

21 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimukseen perustuva vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

2. Sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevista asioista toimeenpanoviraston on korvattava viraston tai sen henkilöstön tehtäviä hoitaessaan aiheuttamat vahingot jäsenvaltioiden oikeudelle yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Yhteisöjen tuomioistuimella on tuomiovalta tällaisten vahinkojen korvaamista koskevista riita-asioista.

3. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehtoissa.

22 artikla

Laillisuuden valvonta

1. Jokainen kolmannen osapuolen vastainen toimeenpanoviraston toimi voidaan antaa komission käsiteltäväksi sen laillisuuden valvomiseksi jokaisen henkilön, jonka etuja asia suoraan tai epäsuorasti koskee, tai jonkin jäsenvaltion toimesta.

Hallinnollista muutosta on haettava komissiolta kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen henkilö tai jäsenvaltio on saanut tiedon kiistanalaisesta toimesta.

Kuultuaan asianomaisen henkilön tai jäsenvaltion sekä toimeenpanoviraston perustelut komissio tekee asiasta hallinnollisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa muutoksenhaun päivämäärästä. Jos komissio ei anna vastausta määräajassa, katsotaan hakemus hylätyksi, tämän rajoittamatta komission velvollisuutta vastata kirjallisesti ja perustella päätöksensä.

2. Komissio voi omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväkseen minkä tahansa toimeenpanoviraston toimen. Se tekee viraston perustelut kuultuaan päätöksensä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on ottanut asian käsiteltäväkseen.

3. Jos komissiolta haetaan muutosta 1 ja 2 kohdan mukaisesti, komissio voi keskeyttää kyseisen toimen toteuttamisen tai määrätä väliaikaisia toimenpiteitä. Lopullisessa päätöksessään komissio voi pitää voimassa toimeenpanoviraston toimen tai päättää, että toimeenpanovirasto muuttaa sitä kokonaan tai osittain.

4. Toimeenpanoviraston on kohtuullisessa ajassa toteutettava tarvittavat toimenpiteet saattaakseen toimintansa komission päätöksen mukaiseksi.

5. Komission nimenomaisesta tai hiljaisesta päätöksestä hylätä hallinnollinen muutoksenhaku voidaan panna yhteisöjen tuomioistuimessa vireille kumoamiskanne perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisesti.

23 artikla

Tiedonsaantioikeus ja luottamuksellisuus

1. Toimeenpanovirastoa koskevat Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽²⁾ säännökset, silloin kun sen hallussa olevia asiakirjoja pyydetään tutustumista varten.

Tiedonsaantioikeuden täytäntöönpanemiseksi tarvittavat erityissäännökset antaa johtokunta viimeistään kuusi kuukautta toimeenpanoviraston perustamisen jälkeen.

2. Johtokunnan jäsenet, johtaja ja toimeenpanoviraston henkilöstö eivät saa luovuttaa edes toimikautensa päätyttyä tietoja, joita niiden luonteen takia koskee salassapitovelvollisuus. Sama velvoite koskee myös kaikkia muita toimeenpanoviraston toimintaan osallistuvia henkilöitä.

24 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä 'toimeenpanovirastojen komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

25 artikla

Arviointi

1. Komissio laatii kunkin toimeenpanoviraston kolmesta ensimmäisestä toimintavuodesta ulkopuolisen arviointikertomuksen, joka esitetään toimeenpanoviraston johtokunnalle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Kertomukseen sisältyy 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kustannusvaikuttavuustutkimus.

2. Arviointi uusitaan samoin edellytyksin joka kolmas vuosi.

3. Arviointikertomusten perusteella toimeenpanovirasto ja komissio toteuttavat kaikki asianmukaiset toimenpiteet mahdollisesti todettujen ongelmien korjaamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Jos tuollaisen arvioinnin johdosta komissio toteaa, ettei toimeenpanoviraston olemassaolo ole enää perusteltua moitteettoman varainhoidon kannalta, komissio päättää kyseisen viraston lakkauttamisesta.

26 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jos toimeenpanovirastoja on perustettu:

- a) 9 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu vuotuinen toimintakertomus laaditaan ensimmäisen kerran varainhoitovuodelta 2003;

- b) 14 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lopullisten tilien toimittamista koskevaa määräaika sovelletaan ensimmäisen kerran varainhoitovuoteen 2005;

- c) lopullisten tilien toimittamista koskeva määräaika vuotta 2005 aiempien varainhoitovuosien osalta vahvistetaan 15 päiväksi syyskuuta.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. ESPERSEN

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 59/2003,
annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä tammi-
kuuta 2003 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	92,5
	204	47,2
	212	104,8
	999	81,5
0707 00 05	052	131,8
	220	166,2
	628	139,2
	999	145,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	129,4
	204	144,5
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,6
	204	51,3
	212	57,6
	220	55,4
	999	52,5
0805 20 10	204	83,3
	999	83,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	64,6
	220	54,6
	464	142,2
	624	76,8
	999	80,3
0805 50 10	052	48,2
	220	80,7
	600	71,5
	999	66,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	400	98,5
	404	104,7
	720	120,1
	999	91,4
0808 20 50	400	116,4
	528	82,9
	720	48,6
	999	82,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 60/2003,**annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,****kolmansista maista Portugaliin tuotavan maissin tuontitullin alentamista koskevien tarjouskilpailujen avaamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen osana tehdyssä maataloussopimuksessa yhteisö
sitoutuu tuomaan tietyn määrän maissia Portugaliin.
- (2) Yksityiskohtaisten tullikiintiöiden soveltamisesta maissin
ja durran tuontia Espanjaan ja maissin tuontia Portuga-
liin koskevien erityisjärjestelmien osalta 26 päivänä
heinäkuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY)
N:o 1839/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan
säännöt koskien hallintoa näistä erityistoimenpiteistä.
Tällä asetuksella vahvistetaan tarjouskilpailujen
täytäntöönpanoa varten tarvittavat täydentävät yksityis-
kohtaiset erityissäännöt ja erityisesti säännöt, jotka
koskevat sellaisen vakuuden antamista ja vapauttamista,
joka toimijoiden on annettava heitä koskevien velvoit-
teiden, erityisesti tuodun tuotteen jalostusta ja käyttöä
Portugalin markkinoilla koskevan velvoitteen, noudatta-
misen takaamiseksi.
- (3) Portugalin markkinoiden nykyisiä tarpeita silmällä pitäen
olisi avattava tarjouskilpailu, joka koskee maissin tuonti-
tullin alentamista tässä erityisessä tuontijärjestelmässä.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Toteutetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2
kohdassa tarkoitetun Portugaliin tuotavaa maissia koskevan
tullin alentamista koskeva tarjouskilpailu.
2. Tarjouskilpailu on avoinna 13 päivään maaliskuuta 2003.
Sen aikana toteutetaan viikoittaisia tarjouskilpailuja, joiden
määrät ja tarjousten jättöpäivät määritetään tarjouskilpailuil-
moituksessa.
3. Asetuksen (EY) N:o 1839/95 säännöksiä on sovellettava,
jos ne eivät ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.

2 artikla

Näissä tarjouskilpailuissa annetut tuontitodistukset ovat
voimassa 50 päivää niiden asetuksen (EY) N:o 1839/95 10
artiklan 4 kohdan mukaisesta antopäivästä.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Eu-
roopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 61/2003,**annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,****yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteen I ja II muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1937/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6, 7 ja 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2377/90 mukaisesti jäämien enimmäismäärät on vahvistettava asteittain kaikille farmakologisesti vaikuttaville aineille, joita käytetään yhteisössä elintarvikkeita tuottaville eläimille annettaviksi tarkoitetuissa eläinlääkkeissä.

(2) Jäämien enimmäismäärät voidaan vahvistaa vasta, kun eläinlääkekomitea on tutkinut kaikki asiaan liittyvät tiedot kyseisen aineen jäämien turvallisuudesta eläinperäisten elintarvikkeiden kuluttajalle ja niiden vaikutuksesta elintarvikkeiden teolliseen jalostukseen.

(3) Eläinperäisissä elintarvikkeissa olevien eläinlääkejäämien enimmäismääriä vahvistettaessa olisi määriteltävä ne eläinlajit, joissa jäämiä voi esiintyä, sallitut pitoisuudet jokaiselle hoidetusta eläimestä saadulle lihakudokselle (kohdekudos) ja jäämien valvonnan kannalta merkityksellisen jäämän luonne(merkkijäämä).

(4) Jäämien valvomiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti jäämien enimmäismäärät on yleensä vahvistettava kohdekudokselle, maksalle tai munuaisille. Maksa ja munuaiset poistetaan kuitenkin usein kansainväliseen kauppaan tarkoitetuista ruhoista, ja sen vuoksi enimmäismäärät on tarpeen vahvistaa myös lihas- ja rasvakudokselle.

(5) Munivalle siipikarjalle, maitoa tuottaville eläimille tai mehiläisille annettavaksi tarkoitettujen eläinlääkkeiden jäämien enimmäismäärät olisi vahvistettava myös munille, maidolle ja hunajalle.

(6) Kefalonium ja Permetriini olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen I.

(7) Trikloorimetiatsidi olisi lisättävä asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteeseen II.

(8) Olisi säädettävä riittävästä määräajasta ennen tämän asetuksen voimaantuloa, jotta jäsenvaltiot voisivat tehdä tämän asetuksen säännösten huomioon ottamiseksi tarvittavat mukautukset kyseisten eläinlääkkeiden markkinoille saattamista koskeviin lupiin, jotka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuudennestakymmenennestä päivästä sen jälkeen, kun se on julkaistu.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 297, 31.10.2002, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

A. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liite I seuraavasti:

- 1. Anti-infektiiviset aineet
- 1.2 Antibiootit
- 1.2.2 Kefalosporiinit

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Merkkijäämä	Eläinlajit	JEM	Kohdekudos
"Kefalonium	Kefalonium	Nauta	20 µg/kg	Maito"

- 2. Antiparasiittiset aineet
- 2.2 Ulkoloislääkkeet
- 2.2.3 Pyretriini ja pyretroidit

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Merkkijäämä	Eläinlajit	JEM	Kohdekudos
"Permetriini	Permetriini (isomeerit yhteensä)	Nauta	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Lihas Rasva Maksa Munuaiset Maito (*)

(*) Komission direktiivin 98/82/EY muut ehdot on otettava huomioon (EYVL L 290, 29.10.1998, s. 25)."

B. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2377/90 liite II seuraavasti:

- 2. Orgaaniset kemialliset yhdisteet

Farmakologisesti vaikuttava/t aine/aineet	Eläinlajit
"Triklloorimetatsidi	Kaikki elintarvikkeita tuottavat nisäkäslajit"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 62/2003,
annettu 14 päivänä tammikuuta 2003,
tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisöjen tullikoodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisöjen tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevien säännösten vahvistamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 444/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 173 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173—177 artiklassa säädetään perusteet, joiden nojalla komissio vahvistaa jaksoittaiset yksikköarvot mainitun asetuksen liitteessä 26 esitetyn luokittelun mukaisesti kuvatuille tuotteille.

- (2) Edellä mainituissa artikloissa vahvistettujen sääntöjen ja perusteiden soveltaminen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuihin tekijöihin johtaa yksikköarvon vahvistamiseen kyseisille tuotteille, siten kuin tämän asetuksen liitteessä määrätään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yksikköarvot vahvistetaan, kuten liitteessä olevassa taulukossa esitetään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 68, 12.3.2002, s. 11.

LIITE

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Uudet perunat 0701 90 50	43,61	323,96	398,51	28,49
1.30	Kepasipuli (ei kuitenkaan istukassipulit) 0703 10 19	6,92	51,39	63,22	4,52
1.40	Valkosipuli 0703 20 00	133,79	993,95	1 222,67	87,42
1.50	Purjosipuli ex 0703 90 00	95,91	712,52	876,47	62,67
1.60	Kukkakaali 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Valko- ja punakaali 0704 90 10	110,92	824,02	1 013,64	72,48
1.90	Parsakaali (<i>Brassica oleracea</i> L. <i>convar. botrytis</i> (L.) <i>Alef</i> var. <i>italica</i> Plenk) ex 0704 90 90	61,43	456,36	561,38	40,14
1.100	Kiinankaali ex 0704 90 90	50,84	377,69	464,60	33,22
1.110	Keräsalaatti 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Porkkanat ex 0706 10 00	29,39	218,34	268,58	19,20
1.140	Retiisit ja retikat ex 0706 90 90	89,92	668,01	821,72	58,75
1.160	Herneet (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	406,90	3 022,84	3 718,43	265,87
1.170	Pavut:				
1.170.1	Pavut (<i>Vigna-</i> ja <i>Phaseolus</i> -suvun lajit) ex 0708 20 00	116,57	865,98	1 065,25	76,17
1.170.2	Pavut (<i>Phaseolus</i> -suvun lajit, <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,87	495,58	35,43
1.180	Härkäpavut ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Latva-artisokat 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Parsa:				
1.200.1	— vihreä ex 0709 20 00	299,32	2 223,66	2 735,36	195,58
1.200.2	— muu ex 0709 20 00	327,41	2 432,35	2 992,06	213,93
1.210	Munakoisot 0709 30 00	114,49	850,55	1 046,27	74,81

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Ruotiselleri eli lehtiselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	110,51	820,96	1 009,87	72,21
1.230	Kanttarellit 0709 59 10	809,36	6 012,74	7 396,34	528,84
1.240	Makeat ja miedot paprikat 0709 60 10	93,60	695,36	855,37	61,16
1.270	Bataatit, tuoreina, kokonaisina, ihmisravinnoksi tarkoitettuina 0714 20 10	80,32	596,69	733,99	52,48
2.10	Tuoreet kastanjat (<i>Castanea</i> -suvun lajit) ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Tuoreet ananakset ex 0804 30 00	106,84	793,70	976,33	69,81
2.40	Tuoreet avokadot ex 0804 40 00	185,11	1 375,18	1 691,63	120,95
2.50	Tuoreet guavat ja mangot ex 0804 50 00	82,90	615,87	757,59	54,17
2.60	Makeat appelsiinit, tuoreet:				
2.60.1	— veri- ja puoliveriappelsiinit 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita ja Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— muut 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Tuoreet mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); tuoreet klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit:				
2.70.1	— klementiinit ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— monrealit (monreales) ja satsumat ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— mandariinit ja wilkingit ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— tangeriinit ja muut ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Tuoreet limetit (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>) 0805 50 90	120,54	895,48	1 101,54	78,76
2.90	Greipit, tuoreet:				
2.90.1	— valkoinen ex 0805 40 00	54,32	403,55	496,41	35,49
2.90.2	— vaaleanpunainen ex 0805 40 00	59,77	444,02	546,19	39,05

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet 0806 10 10	183,20	1 360,98	1 674,15	119,70
2.110	Vesimelonit 0807 11 00	27,81	206,60	254,14	18,17
2.120	Melonit (muut kuin vesimeloni):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (myös Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (myös Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	47,81	355,18	436,91	31,24
2.120.2	— muut ex 0807 19 00	94,25	700,16	861,27	61,58
2.140	Päärynät:				
2.140.1	Nipponinpäärynät eli "nashit" (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Nipponinpäärynät eli "ya" (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Muut ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoosit 0809 10 00	88,93	660,66	812,69	58,11
2.160	Kirsikat 0809 20 95 0809 20 05	465,53	3 458,43	4 254,25	304,18
2.170	Persikat 0809 30 90	150,58	1 118,67	1 376,09	98,39
2.180	Nektariinit ex 0809 30 10	173,45	1 288,53	1 585,03	113,33
2.190	Luumut 0809 40 05	127,78	949,29	1 167,73	83,49
2.200	Mansikat 0810 10 00	396,00	2 941,88	3 618,84	258,75
2.205	Vadelmat 0810 20 10	361,18	2 683,21	3 300,64	236,00
2.210	Mustikat (<i>Vaccinium myrtillus</i> -lajin hedelmät) 0810 40 30	1 967,64	14 617,60	17 981,28	1 285,66
2.220	Kiivit (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	172,39	1 280,69	1 575,39	112,64
2.230	Granaattiomenat ex 0810 90 95	167,25	1 242,50	1 528,41	109,28
2.240	Kakiluumut eli persimonit (myös saronhedelmät) ex 0810 90 95	111,55	828,73	1 019,43	72,89
2.250	Litsit ex 0810 90 30	220,81	1 640,40	2 017,87	144,28

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 63/2003,
annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1900/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitetun viitepörssin noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 25.10.2002, s. 15.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Ruis	32,62
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	42,72
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	42,72
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	32,62

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojalle myönnetään kiinteä tullialennus, jonka suuruus on 14 euroa/tonni.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(31.12.2002 ja 14.1.2003 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	heikkolaa- tuinen (**)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	132,50	89,07	218,25 (***)	208,25 (***)	188,25 (***)	113,99 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	36,27	14,82	—	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 2378/2002 3 artikla).

(***) Fob Gulf.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 14,75 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 23,15 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 64/2003,
annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 37/2003 ⁽³⁾.

- (2) Asetuksessa (EY) N:o 37/2003 tarkoitettujen yksityiskoh-
taisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä
oleviin tietoihin seuraa, että tällä hetkellä voimassa
olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liit-
teen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa
tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden asetuksen (EY)
N:o 37/2003, liitteessä vahvistetut vientituet muutetaan tämän
asetuksen liitteen mukaisesti siinä esiintyvien tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 5, 10.1.2003, s. 7.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 15 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	10,25
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	9,50
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	8,75
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	8,25
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	24,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	19,50
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	11,00				

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määriteltä komission asetuksessa (EY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Muut määräpaikat:

C05 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C06 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Tšekki, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C07 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Tšekki, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C08 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

C09 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Romania pois lukien.

C10 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Slovenia pois lukien.

C11 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Romania pois lukien.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 65/2003,
annettu 15 päivänä tammikuuta 2003,
maltaiden vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maltaiden vientiin sovellettava tuki vahvistetaan komission asetuksessa (EY) 1136/2002 ⁽³⁾.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1136/2002 tarkoitettujen sääntöjen, perusteiden ja yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä oleviin tietoihin seuraa, että tällä hetkellä voimassa olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen maltaiden vientituet muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti siinä esiintyvien tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 169, 28.6.2002, s. 39.

LIITE

maltaiden vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 15 päivänä tammikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muut määräpaikat:

C12 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Liettua, Tšekki, Romania ja Slovenia pois lukien.

C13 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Liettua, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA NEUVOSTO

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä marraskuuta 2002,

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta, tehty Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta täydentäen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 3 kohdan mukaisesti

(2003/32/EY)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta täydentäen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11 päivänä marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 ⁽²⁾,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eräissä jäsenvaltioissa ja liittymisneuvotteluihin osallistuvissa ehdokasmaissa elokuussa ja syyskuussa 2002 tapahtuneiden tuhoisien tulvien vuoksi Euroopan unioni on päättänyt perustaa suuronnettomuuksien varalta Euroopan unionin solidaarisuusrahaston.
- (2) Marraskuun 7 päivänä 2002 tehdyn toimielinten sopimuksen perusteella rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään miljardi euroa.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 on erikseen säännös, jonka nojalla rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön taannehtivasti tämän vuoden elokuun alun jälkeisten katastrofien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen.
- (4) Asianomaiset maat ovat toimittaneet komissiolle arvionsa vuoden 2002 elo- ja syyskuisten tulvien aiheuttamista vahingoista,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2002 otetaan käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja 728 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 21 päivänä marraskuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ EYVL C 283, 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä joulukuuta 2002,
direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen
hyväksymiseksi kaatopaikoille**

(2003/33/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan ja liitteen II,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio hyväksyy direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan mukaisesti jokaiselle kaatopaikkaluokalle erityisperusteet ja/tai testausmenetelmät ja lisäraja-arvot.

(2) Olisi säädettävä menettelystä jätteen kaatopaikkakelpoisuuden määrittämiseksi.

(3) Olisi asetettava raja-arvot ja muut perusteet jätteen hyväksymiselle eri kaatopaikkaluokkiin.

(4) Olisi määriteltävä jätteen kaatopaikkakelpoisuuden toteamiseen käytettävät testausmenetelmät.

(5) Teknisistä syistä on syytä jättää tämän päätöksen liitteessä esitettyjen perusteiden ja menettelyjen soveltamisalan ulkopuolelle kaivostoiminnassa syntyvät jätteet, jotka sijoitetaan kaivosalueelle.

(6) Jäsenvaltioille olisi myönnettävä sopivan lyhyt siirtymäkausi tämän päätöksen soveltamiseksi tarvittavan järjestelmän kehittämiseksi. Toinen lyhyt siirtymäkausi voi olla tarpeen jäsenvaltioille raja-arvojen soveltamisen varmistamiseksi.

(7) Tässä päätöksessä edellytetyt toimenpiteet eivät ole jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/EY ⁽²⁾ 18 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaisia. Sen vuoksi tuon direktiivin 18 artiklan neljännen kohdan mukaisesti neuvoston on päätettävä niistä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä säädetään perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille direktiivissä 1999/31/EY ja erityisesti sen liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on sovellettava jätteiden kaatopaikkakelpoisuuden toteamiseen tämän päätöksen liitteen kohdassa 1 esitettyä menettelyä.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte hyväksytään kaatopaikalle ainoastaan, mikäli se täyttää tämän päätöksen liitteen kohdassa 2 esitetyt kyseistä kaatopaikkaluokkaa koskevat kelpoisuusperusteet.

4 artikla

Kaatopaikkakelpoisuuden toteamiseen on käytettävä tämän päätöksen liitteen kohdassa 3 esitettyä näytteenotto- ja testausmenetelmiä.

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

5 artikla

Tämän päätöksen liitteessä esitetyt perusteita ja menettelyjä ei sovelleta jätteeseen, joka syntyy mineraalivarojen etsimisen, louhinnan, käsittelyn ja varastoinnin tai louhostoiminnan tulokseksi ja joka sijoitetaan kaivosalueelle, tämän kuitenkin rajoittamatta voimassa olevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Mikäli erityistä yhteisön lainsäädäntöä ei ole annettu, jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisia perusteita ja menettelyjä.

6 artikla

Komissio, jota avustaa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklan nojalla perustettu komitea, hyväksyy kaikki muutokset, joita tämän päätöksen mukauttaminen tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen edellyttää, esimerkiksi raja-arvojen luetteloissa olevien parametrien mukauttaminen ja/tai kelpoisuusperusteiden ja raja-arvojen kehittäminen tavanomaisen jätteen kaatopaikkojen uusia alaluokkia varten.

7 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan 16 päivänä heinäkuuta 2004.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän päätöksen liitteen kohdassa 2 esitetyt perusteita viimeistään 16 päivästä heinäkuuta 2005 alkaen.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. FISCHER BOEL

LIITE

PERUSTEET JA MENETTELYT JÄTTEEN HYVÄKSYMISEKSI KAASTOPAIKOILLE

JOHDANTO

Tässä liitteessä esitetään yhdenmukainen jätteiden luokittelu- ja kelpoisuusmenettely kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY (kaatopaikkadirektiivi) liitteen II mukaisesti.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 176 artiklan mukaan jäsenvaltioita ei estetä pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä kuin ne, jotka vahvistetaan tässä liitteessä, edellyttäen, että suojatoimenpiteet ovat sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa. Niistä on ilmoitettava komissiolle. Tällä saattaa olla erityistä merkitystä kohdassa 2 vahvistettujen kadmiumia ja elohopeaa koskevien raja-arvojen suhteen. Jäsenvaltiot voivat myös asettaa raja-arvoja sellaisille osille, jotka eivät sisälly kohtaan 2.

Tämän liitteen kohdassa 1 esitetään menettely jätteen kaatopaikkakelpoisuuden toteamiseksi. Menettelyyn kuuluu kaatopaikkakelpoisuuden perusmäärittely, vastaavuustesti ja tarkistus kaatopaikalla kaatopaikkadirektiivin liitteen II kohdassa 3 määritellyn mukaisesti.

Tämän liitteen kohdassa 2 esitetään kelpoisuusperusteet kutakin kaatopaikkaluokkaa varten. Jäte voidaan hyväksyä kaatopaikalle ainoastaan, mikäli se täyttää kyseistä kaatopaikkaluokkaa varten tämän liitteen kohdassa 2 määritetyt kelpoisuusperusteet.

Tämän liitteen kohdassa 3 luetellaan jätteen näytteenotossa ja testauksessa käytettävät menetelmät.

Liitteessä A määritetään maanalaisten varastojen osalta toteutettava turvallisuusarviointi.

Liitteessä B annetaan tietoa direktiivin mukaisista kaatopaikkavaihtoehtoista sekä esimerkkejä tavanomaisten kaatopaikkajätteiden alaluokituksista.

1. MENETTELY JÄTTEIDEN HYVÄKSYMISEKSI KAASTOPAIKOILLE

1.1 Perusmäärittely

Perusmäärittely on kaatopaikkakelpoisuusmenettelyn ensimmäinen vaihe. Sen aikana määritetään jätteen kaikki ominaisuudet keräämällä kaikki tiedot, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että jätteen sijoittaminen on turvallista pitkällä aikavälillä. Perusmäärittely on tehtävä kustakin jätteen tyypistä.

1.1.1 Perusmäärittelyn tavoitteet ovat seuraavat

- Perustiedot jätteestä (tyyppi ja alkuperä, koostumus, kiinteys, suotautuvuus ja tarvittaessa ja jos saatavilla — muut perusominaisuudet).
- Perustiedot jätteen käyttäytymisen ymmärtämiseksi kaatopaikoilla sekä esikäsittelyvaihtoehtojen valitsemiseksi kaatopaikkadirektiivin 1999/31/EY 6 artiklan a alakohdassa esitetyn mukaisesti.
- Jätteen arviointi raja-arvojen perusteella.
- Tärkeimpien ominaisuuksien (kriittisten parametrien) osoittaminen vastaavuustestiä varten sekä mahdollisuudet vastaavuustestin yksinkertaistamiseksi (mikä johtaisi huomattavasti pienempään määrään mitattavia suureita mutta vain riittävien tietojen perusteella). Määrittely voi osoittaa perusmäärittelyn ja yksinkertaistetun testin tulosten välisiä suhteita ja vastaavuustestauksen toistamistiheyden.

Mikäli jätteen perusmäärittely osoittaa, että jäte täyttää tämän liitteen kohdassa 2 tiettyä kaatopaikkaluokkaa varten määritetyt perusteet, jäte hyväksytään tähän kaatopaikkaluokkaan. Mikäli jäte ei ole kyseisten perusteiden mukaista, sitä ei voida hyväksyä kyseiseen luokkaan.

Jätteen tuottaja tai jätehuollosta vastaava henkilö on vastuussa sen varmistamisesta, että perusmäärittelyssä käytetyt tiedot ovat totuudenmukaisia.

Kaatopaikan pitäjän on pidettävä kirjaa vaadittavista tiedoista ajanjaksona, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

1.1.2 Jätteen perusmäärittelyyn vaadittavat perustiedot ovat seuraavat

- a) Jätteen lähde ja alkuperä.
- b) Tiedot prosessista, jossa jäte syntyy (raaka-aineiden ja tuotteiden kuvaus ja ominaisuudet).
- c) Kuvaus kaatopaikkadirektiivin 6 artiklan a alakohdan mukaisesti suoritetusta esikäsittelystä tai lausunto syistä, miksi kyseistä esikäsittelyä ei pidetä tarpeellisenä.
- d) Tarvittaessa tiedot jätteen kokoonpanosta ja suotautumiskäyttäytymisestä.
- e) Jätteen ulkonäkö (haju, väri, muoto).
- f) Yhteisön jäteluettelon mukainen koodi (komission päätös 2001/118/EY ⁽¹⁾).
- g) Vaarallisten jätteiden vaarallisuusominaisuudet vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY ⁽²⁾ liitteen III mukaisesti, kun kyseessä ovat kaksoiskirjaukset.
- h) Tiedot sen osoittamiseksi, että jäte ei kuulu niihin jätteisiin, joita kaatopaikkadirektiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 kohdan mukaan ei hyväksytä kaatopaikalle.
- i) Kaatopaikkaluokka, johon jäte voidaan hyväksyä.
- j) Tarvittaessa kaatopaikalla käytettävät lisävarokeinot.
- k) Jätteiden kierrätys- tai hyödyntämismahdollisuuksien selvittäminen.

1.1.3 Testaus

Yleisenä sääntönä jäte on testattava edellä mainittujen tietojen hankkimiseksi. Suotautumiskäyttäytymisen lisäksi tiedossa on oltava jätteen koostumus tai se on määritettävä testaamalla. Perusmäärittelyssä käytettyihin testeihin on aina kuuluttava vastaavuustesti.

Määrittelyn sisältö, tarvittavien laboratoriotestien määrä ja suhde perusmäärittelyyn ja vastaavuustarkistuksen välillä riippuu jätteen tyypistä. Ero voidaan tehdä seuraavien välillä:

- a) jätteet, joita syntyy säännöllisesti samassa prosessissa;
- b) jätteet, joita ei synny säännöllisesti.

Kohdissa a ja b mainitusta määrittelystä saadaan tietoa, jota voidaan suoraan verrata kyseisen kaatopaikkaluokan kelpoisuusperusteisiin, ja lisäksi voidaan antaa kuvaavia tietoja (esim. seuraukset siitä, että jäte sijoitetaan yhdyskuntajätteen yhteyteen).

- a) Jätteet, joita syntyy säännöllisesti samassa prosessissa.

Kyseessä ovat tietyksi jätteeksi määritetyt ja samanlaisina pysyvät jätteet, joita säännöllisesti syntyy samassa prosessissa siten, että

- laitos ja jätettä synnyttävä prosessi ovat tunnettuja ja prosessissa käsiteltävät materiaalit ja itse prosessi on täsmällisesti määritelty,
- laitoksen toiminnanharjoittaja antaa kaikki tarvittavat tiedot ja ilmoittaa kaatopaikan pitäjälle prosessin muutoksista (erityisesti siinä käsiteltävien materiaalien muutoksista).

Prosessi suoritetaan usein yhdessä ainoassa laitoksessa. Jäte voi olla peräisin myös useista laitoksista, mikäli se voidaan määritellä yksittäiseksi jätevirraksi, jossa jätteellä on yhteiset ominaisuudet tietyissä rajoissa (esim. pohjatuhka yhdyskuntajätteen polttamisesta).

Näiden jätteiden osalta perusmäärittelyyn vaaditaan kohdassa 1.1.2 esitetyt perustiedot ja erityisesti seuraavat:

- yksittäisten jätteiden koostumuksen vaihtelevuus,
- ominaispiirteiden vaihteluväli ja vaihtelevuus,
- tarvittaessa jätteiden suotautuvuus, joka määritellään ravistelutestillä ja/tai läpivirtaustestillä ja/tai happamuuden mukaisella testillä,
- tärkeimmät muuttujat, joita testataan säännöllisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 47, 16.2.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

Mikäli jäte tuotetaan samassa prosessissa eri laitoksissa, on annettava tiedot arvioinnin laajuudesta. Näin ollen on tehtävä riittävä määrä mittauksia jätteen ominaispiirteiden vaihteluvälin ja vaihtelevuuden osoittamiseksi. Jätettä voidaan tämän jälkeen pitää määriteltynä, ja myöhemmin on suoritettava ainoastaan vastaavuustestejä, jollei jätettä synnyttävissä prosesseissa tapahdu merkittäviä muutoksia.

Kun jätteet ovat peräisin samasta laitoksesta ja samasta prosessista, jätteen ominaisuudet saavat mittauksissa vaihdella ainoastaan vähän asianmukaisiin raja-arvoihin verrattuna. Jätettä voidaan tämän jälkeen pitää määriteltynä, ja on suoritettava ainoastaan vastaavuustestejä, jollei jätettä synnyttävissä prosesseissa tapahdu merkittäviä muutoksia.

Jäte, joka on peräisin jätteen kokoamis- tai sekoituslaitoksista, jätteen siirtokuormausasemilta tai jätteiden kerääjiltä tulevista sekajätevirroista, voi vaihdella ominaisuuksiltaan huomattavasti. Tämä on otettava huomioon perusmäärittelyssä. Tällaiset jätteet voivat kuulua kohtaan b.

b) Jätteet, joita ei synny säännöllisesti

Näitä jätteitä ei synny säännöllisesti samassa prosessissa samassa laitoksessa eivätkä ne ole osa täsmällisesti määriteltyä jätevirtaa. Kukin tällaisen jätteen erä on määriteltävä. Perusmäärittelyssä on noudatettava perusmäärittelyn perusvaatimuksia. Koska jokainen tuotettu erä on määriteltävä, vastaavuustestiä ei tarvita.

1.1.4 Tapaukset, joissa testausta ei vaadita

Perusmäärittelyä varten tarvittavasta testauksesta voidaan luopua seuraavissa tapauksissa:

- a) Jäte on niiden jätteiden luettelossa, joiden osalta tämän liitteen kohdan 2 mukaan testausta ei vaadita.
- b) Kaikki perusmäärittelyyn tarvittavat tiedot ovat tiedossa ja asianmukaisesti perusteltuja siten, että toimivaltainen viranomainen voi ne hyväksyä.
- c) Kyseessä ovat tietyt jätetyypit, joiden testaaminen on epäkäytännöllistä tai joita varten ei ole käytettävissä asianmukaisia testausmenettelyjä ja kelpoisuusperusteita. Tämä on perusteltava ja dokumentoitava ja tällöin on ilmoitettava myös perusteet siihen, miksi jätteen katsotaan olevan hyväksyttävissä tähän kaatopaikkaluokkaan.

1.2 Vastaavuustestit

Kun jäte on hyväksytty tiettyä kaatopaikkaluokkaa varten kohdassa 1 esitetyn perusmäärittelyn perusteella, on myöhemmin tehtävä vastaavuustestaus sen määrittämiseksi, vastaako jäte perusmäärittelyn tuloksia ja kohdassa 2 esitettyjä asiaan liittyviä kelpoisuusperusteita.

Vastaavuustestauksen tarkoituksena on testata tietyn määräajoin säännöllisesti syntyviä jätevirtoja.

Testattavat olennaiset parametrit määritetään perusmäärittelyssä. Parametrien olisi liityttävä perusmäärittelytietoihin. Ainoastaan perusmäärittelyssä määritettyjen kriittisten parametrien (tärkeimpien ominaisuuksien) tarkistaminen on tarpeen. Tarkistuksessa on osoitettava, että jäte vastaa kriittisten parametrien raja-arvoja.

Vastaavuustestauksessa käytetään testiä tai testejä, joita käytetään perusmäärittelyssä. Testeihin on kuuluttava ainakin yksi ravistelutesti. Tätä varten käytetään kohdassa 3 lueteltuja menetelmiä.

Jätteet, jotka on vapautettu perusmäärittelyä varten tarvittavasta testauksesta kohdassa 1.1.4(a) ja kohdassa 1.1.4(c), on vapautettu myös vastaavuustestauksesta. Niiden osalta on kuitenkin tarkistettava, että ne vastaavat muita kuin testauksen edellyttämiä perusmäärittelytietoja.

Vastaavuustestaus suoritetaan vähintään kerran vuodessa. Kaatopaikan pitäjän on joka tapauksessa varmistettava, että vastaavuustestaus suoritetaan perusmäärittelyssä määrätyn laajuuden ja toistamistiheyden mukaisesti.

Testaustuloksia säilytetään jäsenvaltion määrittämän ajan.

1.3 Tarkastus kaatopaikalla

Kukin kaatopaikalle toimitettu jätekuorma tarkastetaan silmämääräisesti ennen kuin se puretaan kaatopaikalle ja sen jälkeen. Vaaditut asiakirjat tarkistetaan.

Niiden jätteiden osalta, jotka jätteen tuottaja toimittaa hallinnassaan olevalle kaatopaikalle, tarkastus voidaan tehdä toimituspisteessä.

Jäte voidaan hyväksyä kaatopaikalle, jos jäte on sama kuin se, josta on tehty perusmäärittely ja vastaavuustesti ja joka on kuvattu mukana olevissa asiakirjoissa. Mikäli näin ei ole, jätettä ei pidä hyväksyä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä testausvaatimukset paikalla suoritettavia tarkistuksia varten, mukaan luettuina nopeat tarkastusmenetelmät tarvittaessa.

Näytteitä on jätteitä toimitettaessa otettava säännöllisesti. Otetut näytteet säilytetään jätteen hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioiden määrittämän ajan (vähintään yksi kuukausi, vrt. kaatopaikkadirektiivin 11 artiklan b alakohta).

2. JÄTTEEN KELPOISUUSPERUSTEET

Tässä kohdassa määritetään perusteet jätteen hyväksymiseksi kuhunkin kaatopaikkaluokkaan, mukaan luettuina maanalaiset varastot.

Jopa kolminkertaiset raja-arvot voidaan tietyissä olosuhteissa hyväksyä tässä kohdassa lueteltujen tiettyjen parametrien osalta (muut kuin liuennut orgaaninen hiili (DOC) kohdissa 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 ja 2.4.1, BTEX, PCB-yhdisteet ja mineraaliöljy kohdassa 2.1.2.2, orgaanisen hiilen kokonaispitoisuus (TOC) ja pH kohdassa 2.3.2 ja hehkutushäviö (LOI) ja/tai TOC kohdassa 2.4.2, ja rajoittamalla mahdollinen TOC:n raja-arvon kasvu kohdassa 2.1.2.2 vain raja-arvon kaksinkertaistumiseen), jos

- toimivaltainen viranomainen antaa tiettyjen jätteiden vastaanottamista varten tapauskohtaisesti luvan kaatopaikkaa varten ottaen huomioon kaatopaikan ja sen ympäristön ominaisuudet, ja
- kaatopaikan päästöt (suotovesi mukaan lukien) eivät riskinarvioinnin mukaan lisää ympäristöriskiä ottaen huomioon kyseisille tämän kohdan tietyille parametreille asetetut raja-arvot.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle selonteko tämän säännöksen perusteella annettujen lupien vuosittaisesta lukumäärästä. Selonteot on lähetettävä komissiolle kolmen vuoden välein osana kaatopaikkadirektiivin täytäntöönpanoa koskevaa kertomusta tämän direktiivin 15 artiklan yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot määrittävät perusteet, joilla todetaan tässä kohdassa esitettyjen raja-arvojen noudattaminen.

2.1 Pysyvän jätteen kaatopaikkoja koskevat perusteet

2.1.1 Luettelo jätteistä, jotka voidaan hyväksyä pysyvän jätteen kaatopaikoille ilman testausta

Seuraavassa luettelossa olevien jätteiden oletetaan täyttävän perusteet, jotka sisältyvät kaatopaikkadirektiivin 2 artiklan e kohdassa olevaan pysyvän jätteen määritelmään sekä kohdassa 2.1.2 lueteltuihin perusteisiin. Jätteet voidaan sijoittaa pysyvän jätteen kaatopaikalle ilman testausta.

Jätteen on oltava peräisin yksittäisestä jätevirrasta (vain yksi lähde) ja yhtä jätetyyppeä. Luettelossa olevia eri jätteitä voidaan hyväksyä yhdessä, mikäli ne ovat samasta lähteestä.

Mikäli epäillään jätteen saastumista (silmämääräisen tarkastelun tai jätteen alkuperää koskevien tietojen perusteella), jäte olisi testattava tai kieltäydyttävä ottamasta sitä vastaan. Mikäli luetellut jätteet ovat saastuneet tai ne sisältävät sellaisia määriä muita materiaaleja tai aineita, kuten metalleja, asbestia, muoveja tai kemikaaleja, että jätteeseen liittyvä riski lisääntyy siinä määrin, että niiden sijoittaminen muihin kaatopaikkaluokkiin on perusteltua, niitä ei voida hyväksyä pysyvän jätteen kaatopaikalle.

Mikäli ei ole varmuutta siitä, vastaako jäte kaatopaikkadirektiivin 2 artiklan e kohdassa olevaa pysyvän jätteen määritelmää ja kohdassa 2.1.2 lueteltuja perusteita, tai siitä, että jäte ei ole saastunut, jäte on testattava. Tätä varten käytetään kohdassa 3 lueteltuja menetelmiä.

Jätekoodi	Kuvaus	Rajoitukset
1011 03	Lasipohjaisten kuitumateriaalien jätteet	Ainoastaan jätteet, jotka eivät sisällä orgaanisia sideaineita
1501 07	Lasipakkaukset	
1701 01	Betoni	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet (*)
1701 02	Tiilet	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet (*)
1701 03	Laatat ja keramiikka	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet (*)
1701 07	Betonin, tiilien, laattojen ja keramiikan seokset	Ainoastaan tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet (*)
1702 02	Lasi	
1705 04	Maa- ja kiviainekset	Lukuun ottamatta pintamaata, turvetta; lukuun ottamatta maajätettä ja kiviä saastuneilta alueilta
1912 05	Lasi	
2001 02	Lasi	Ainoastaan erikseen kerätty lasi
2002 02	Maa- ja kiviainekset	Ainoastaan puutarha- ja puistojätteet; lukuun ottamatta pintamaata, turvetta

(*) Tietyt rakentamisessa ja purkamisessa syntyvät jätteet, joissa on vain vähäinen määrä muita aineita (kuten metalleja, muoveja, maata, orgaanisia aineita, puuta ja kumia). Jätteen alkuperän on oltava tiedossa.

- Ei rakentamisessa ja purkamisessa syntyviä jätteitä, jotka ovat peräisin rakennelmista, jotka ovat saastuneet epäorgaanisten tai orgaanisten vaarallisten aineiden vuoksi, esim. rakentamisen tuotantoprosessien, maaperän saastumisen, torjunta-aineiden tai muiden vaarallisten aineiden varastoinnin tai käytön takia, ellei käy selvästi ilmi, että purettu rakennelma ei ollut merkittävästi saastunut.
- Ei rakentamisessa ja purkamisessa syntyviä jätteitä, jotka ovat peräisin rakennelmista, jotka on käsitelty, katettu tai maalattu vaarallisia aineita merkittävässä määrin sisältävillä materiaaleilla.

Jätteet, joita ei ole tässä luettelossa, on testattava kohdan 1 mukaisesti sen määrittämiseksi, täyttävätkö ne pysyvän jätteen kaatopaikoille hyväksyttävälle jätteelle kohdassa 2.1.2 määritellyt perusteet.

2.1.2 Pysyvän jätteen kaatopaikoille hyväksyttävää jätettä koskevat raja-arvot

2.1.2.1 Suotautumisen raja-arvot

Seuraavia suotautumisen raja-arvoja käytetään pysyvän jätteen kaatopaikalle sijoitettavaksi hyväksyttävän jätteen arvioinnissa. Ne lasketaan neste-kiintoainessuhteilla (L/S) 2 l/kg ja 10 l/kg mitattavan aineen liukoisuuden kokonaismäärästä ja ilmaistaan suoraan yksikköinä mg/l. C_0 -pitoisuudella tarkoitetaan pitoisuutta, joka saadaan läpivirtaustestin ensimmäiselle uutokselle uutossuhteella $L/S = 0,1$ l/kg. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mitä taulukossa olevista testausmenetelmistä (vrt. kohtaan 3) ja niitä vastaavista raja-arvoista olisi käytettävä.

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Kokonais-Cr	0,2	0,5	0,1

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Kloridi	550	800	460
Fluoridi	4	10	2,5
Sulfaatti	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Fenoli-indeksi	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	—

(*) Jos jäte ei vastaa näitä sulfaattien asetettuja arvoja, sen voidaan siitä huolimatta katsoa täyttävän kelpoisuusperusteen, mikäli suotautumisen ei ylitä seuraavia arvoja: 1 500 mg/l = läpivirtaustestin ensimmäisen uutoksen pitoisuus uutossuhteella L/S = 0,1 l/kg, ja 6 000 mg/kg uutossuhteella L/S = 10 l/kg. Läpivirtaustestiä joudutaan käyttämään raja-arvon määrittämiseksi uutossuhteella L/S = 0,1 l/kg alkuperäisessä tasapainotilassa, kun taas arvo uutossuhteessa L/S = 10 l/kg voidaan määrittää joko ravistelutestillä tai läpivirtaustestillä olosuhteissa, jotka lähenevät paikallista tasapainoa.

(**) Mikäli jäte ei vastaa näitä liuennan orgaanisen hiilen (DOC) arvoja sen omassa pH-arvossa, se voidaan vaihtoehtoisesti testata uutossuhteella L/S = 10 l/kg ja pH:ssa 7,5—8,0. Jätteen voidaan katsoa vastaavan liuennan orgaanisen hiilen kelpoisuusperusteita, mikäli tämä määrittystulos ei ole yli 500 mg/kg. (Käytettävissä on prEN 14429-standardiin perustuva valmisteilla oleva menetelmä.)

(***) Liuennan aineiden kokonaismäärän (TDS) arvoja voidaan käyttää sulfaatti- ja kloridiarvojen sijasta.

2.1.2.2 Orgaanisten parametrien kokonaissisältöä koskevat raja-arvot

Kohdassa 2.1.2.1 esitettyjen suotautumisen raja-arvojen lisäksi pysyvien jätteiden on oltava seuraavien raja-arvojen mukaiset:

Parametri	Arvo mg/kg
TOC (orgaanisen hiilen kokonaismäärä)	30 000 (*)
BTEX (bentseeni, tolueeni, etyylibentseeni, ksyleeni)	6
PCB-yhdisteet (polyklooratut bifenyyliä, 7 yhdistettä)	1
Mineraaliöljy (C10—C40)	500
PAH-yhdisteet (polysykliset aromaattiset hiilivedyt)	Jäsenvaltioiden asetettava rajat

(*) Maajätettä varten toimivaltainen viranomainen voi sallia korkeamman raja-arvon, mikäli jäte noudattaa liuennan orgaanisen hiilen arvoa 500 mg/kg uutossuhteella L/S = 10 l/kg, joko maaperän omassa pH:ssa tai pH-arvon ollessa 7,5—8,0.

2.2 Tavanomaisen jätteen kaatopaikkoja koskevat perusteet

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tavanomaisen jätteen kaatopaikkojen alaluokkia.

Tässä liitteessä asetetaan raja-arvoja ainoastaan tavanomaiselle jätteelle, joka sijoitetaan samaan kaatopaikan osaan vakaan, reagoimattoman vaarallisen jätteen kanssa.

2.2.1 Jätteet, jotka voidaan hyväksyä tavanomaisen jätteen kaatopaikalle ilman testausta

Kaatopaikkadirektiivin 2 artiklan b alakohdan määritelmän mukainen yhdyskuntajäte, joka on luokiteltu tavanomaiseksi jätteeksi yhteisön jäteluettelon nimikeryhmässä 20, kotitalousjätteiden erikseen kerätyt tavanomaiset osat sekä muista lähteistä peräisin olevat samat tavanomaiset materiaalit voidaan sijoittaa tavanomaisen jätteen kaatopaikoille ilman testausta.

Jätettä ei voida sijoittaa kaatopaikalle, mikäli sitä ei ole esikäsittely kaatopaikkadirektiivin 6 artiklan a alakohdan mukaisesti tai mikäli jäte on siinä määrin saastunut, että suurentuneen riskin vuoksi on perusteltua sijoittaa jäte muille kaatopaikoille.

Jätteen sijoittamista ei voida hyväksyä kaatopaikan niihin osiin, joihin hyväksytään vakaan, reagoimattoman vaarallisen jätteen sijoittaminen kaatopaikkadirektiivin 6 artiklan c alakohdan iii alakohdan mukaisesti.

2.2.2 Tavanomaista jätettä koskevat raja-arvot

Seuraavia raja-arvoja käytetään arvioitaessa rakeista tavanomaista jätettä, joka hyväksytään sijoitettavaksi samaan kaatopaikan osaan kuin vakaat, reagoimattomat vaaralliset jätteet. Raja-arvot lasketaan neste-kiintoainessuhteilla (L/S) 2 l/kg ja 10 l/kg mitattavan aineen liukoisen osuuden kokonaismäärästä ja ilmaistaan suoraan yksikköinä mg/l. C_0 -pitoisuudella tarkoitetaan pitoisuutta, joka saadaan läpivirtaustestin ensimmäiselle uutokselle uutossuhteella $L/S = 0,1$ l/kg. Rakeisiin jätteisiin kuuluvat kaikki jätteet, jotka eivät ole massiivisia. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mitä taulukossa olevista testausmenetelmistä (vrt. kohtaan 3) ja niitä vastaavista raja-arvoista olisi käytettävä.

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr yhteensä	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Kloridi	10 000	15 000	8 500

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
Fluoridi	60	150	40
Sulfaatti	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Mikäli jäte ei vastaa näitä liuennan orgaanisen hiilen (DOC) arvoja sen omassa pH-arvossa, se voidaan vaihtoehtoisesti testata uutossuhteella L/S = 10 l/kg ja pH:ssa 7,5—8,0. Jätteen voidaan katsoa vastaavan liuennan orgaanisen hiilen kelpoisuuserusteita, mikäli tämä määrittystulos ei ole yli 800 mg/kg. (Käytettävissä on prEN 14429-standardiin perustuva valmisteilla oleva menetelmä.)

(**) Liuennan aineiden kokonaismäärän arvoja voidaan käyttää sulfaatti- ja kloridiarvojen sijasta.

Jäsenvaltioiden on määritettävä massiivista jätettä koskevat perusteet, joilla saavutetaan sama ympäristönsuojelun taso kuin edellä mainituilla arvoilla.

2.2.3 Kipsijäte

Tavanomaiset kipsipohjaiset materiaalit olisi sijoitettava ainoastaan tavanomaisten jätteiden kaatopaikoille kaatopaikan sellaisiin osiin, joihin ei hyväksytty biohajoavaa jätettä. Jätteisiin, jotka sijoitetaan kaatopaikalle yhdessä kipsipohjaisten materiaalien kanssa, sovelletaan kohdissa 2.3.2 ja 2.3.1 annettuja orgaanisen hiilen kokonaispitoisuuden (TOC) ja liuennan orgaanisen hiilen (DOC) raja-arvoja.

2.3 Perusteet vaarallisten jätteiden hyväksymiselle tavanomaisten jätteiden kaatopaikoille 6 artiklan c alakohdan iii alakohdan mukaisesti

Vakaa ja reagoimaton tarkoittaa sitä, että jätteen suotautumiskäyttötyminen ei muutu epäsuotuisasti pitkällä aikavälillä kaatopaikan rakenneolosuhteissa tai ennustettavissa olevissa onnettomuustapauksissa:

- itse jätteen vuoksi (esimerkiksi biohajoamisen vuoksi),
- pitkäaikaisten ympäristöolosuhteiden vuoksi (esimerkiksi vesi, ilma, lämpötila, mekaaniset rajoitteet),
- muiden jätteiden vaikutuksesta (mukaan luettuina jätetuotteet kuten suotovesi ja kaasu).

2.3.1 Suotautumisen raja-arvot

Seuraavia suotautumisen raja-arvoja käytetään arvioitaessa rakeista vaarallista jätettä, joka voidaan hyväksyä sijoitettavaksi tavanomaisen jätteen kaatopaikoille. Raja-arvot lasketaan neste-kiintoainessuhteilla (L/S) 2 l/kg ja 10 l/kg mitattavan aineen liukoisuuden osuuden kokonaismäärästä ja ilmaistaan suoraan yksikköinä mg/l. C₀-pitoisuudella tarkoitetaan pitoisuutta, joka saadaan läpivirtaustestin ensimmäiselle uutteelle uutossuhteella L/S = 0,1 l/kg. Rakeisiin jätteisiin kuuluvat kaikki jätteet, jotka eivät ole massiivisia. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mitä taulukossa olevista testausmenetelmistä ja niitä vastaavista raja-arvoista olisi käytettävä.

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr yhteensä	4	10	2,5

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Kloridi	10 000	15 000	8 500
Fluoridi	60	150	40
Sulfaatti	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Mikäli jäte ei vastaa näitä liuennan orgaanisen hiilen (DOC) arvoja sen omassa pH-arvossa, se voidaan vaihtoehtoisesti testata uuttosuhteella L/S = 10 l/kg ja pH:ssa 7,5—8,0. Jätteen voidaan katsoa vastaavan liuennan orgaanisen hiilen kelpoisuusperusteita, mikäli tämä määrittystulos ei ole yli 800 mg/kg. (Käytettävissä on prEN 14429-standardiin perustuva valmisteilla oleva menetelmä.)

(**) Liuennan aineiden kokonaismäärän arvoja voidaan käyttää sulfaatti- ja kloridiarvojen sijasta.

Jäsenvaltioiden on määritettävä massiivista jätettä koskevat perusteet, joilla saavutetaan sama ympäristönsuojelun taso kuin edellä mainituilla arvoilla.

2.3.2 Muut perusteet

Kohdassa 2.3.1 esitettyjen suotautumisen raja-arvojen lisäksi rakeisten jätteiden on vastattava seuraavia lisäperusteita:

Parametri	Arvo
TOC (orgaanisen hiilen kokonaismäärä)	5 % (*)
pH	vähintään 6,0
ANC (haponneutralointikapasiteetti)	arvioitava

(*) Mikäli tätä arvoa ei saavuteta, toimivaltainen viranomainen voi sallia korkeamman raja-arvon sillä edellytyksellä, että noudatetaan liuennan orgaanisen hiilen arvoa 800 mg/kg uuttosuhteella L/S = 10 l/kg, joko materiaalin omassa pH:ssa tai pH-arvon ollessa 7,5—8,0.

Jäsenvaltioiden on asetettava perusteet sen varmistamiseksi, että jätteen fyysinen vakaus ja sietokyky on riittävä.

Jäsenvaltioiden on asetettava perusteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset massiiviset jätteet ovat vakaita ja reagoimattomia ennen kuin ne hyväksytään tavanomaisten jätteiden kaatopaikoille.

2.3.3 Asbestijäte

Asbestia sisältävät rakennusmateriaalit ja muut soveliaat asbestijätteet voidaan sijoittaa tavanomaisten jätteiden kaatopaikoille kaatopaikkadirektiivin 6 artiklan c kohdan iii alakohdan mukaisesti ilman testausta.

Kaatopaikkojen osalta, joille sijoitetaan asbestia sisältävää rakennusmateriaalia ja muuta soveliaasta asbestijätettä, on seuraavien vaatimusten täyttyvä:

- Jäte ei sisällä muita vaarallisia aineita kuin sidottu asbesti; tähän katsotaan kuuluvan myös kuidut, jotka on sidottu sidemateriaaliin tai pakattu muoviin.
- Kaatopaikalle hyväksytään ainoastaan asbestia sisältävää rakennusmateriaalia ja muuta soveliaasta asbestijätettä. Nämä jätteet voidaan myös sijoittaa tavanomaisen jätteen kaatopaikan erilliseen osaan, mikäli se on eristetty riittävästi.
- Kuitujen leviämisen välttämiseksi sijoitusalue on peitettävä päivittäin ja ennen jokaista tiivistyskertaa sopivalla peittoaineella. Mikäli asbestijätettä ei ole pakattu, on sijoituspaikkaa kasteltava säännöllisesti.
- Kaatopaikka / sen osa on pysyvästi katettava, jotta vältetään kuitujen leviäminen.
- Kaatopaikalla / sen osassa ei tule suorittaa töitä (esim. reikien poraaminen), jotka voisivat aiheuttaa kuitujen vapautumista.
- Kaatopaikan sulkemisen jälkeen on säilytettävä kaatopaikan / sen osan kartta, josta käy ilmi, että kaatopaikalle on sijoitettu asbestijätettä.
- Kaatopaikan sulkemisen jälkeen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla rajoitetaan maa-alueen mahdollista käyttöä, jotta vältetään ihmisten joutuminen kosketuksiin jätteen kanssa.

Niiden kaatopaikkojen osalta, joille sijoitetaan ainoastaan asbestia sisältävää rakennusmateriaalia, kaatopaikkadirektiivin liitteen I kohdassa 3.2 ja 3.3 esitettyjä vaatimuksia voidaan lieventää, mikäli edellä olevat vaatimukset täyttyvät.

2.4 Perusteet jätteen hyväksymiselle vaarallisten jätteiden kaatopaikoille

2.4.1 Suotautumisen raja-arvot

Seuraavia suotautumisen raja-arvoja käytetään arvioitaessa rakeista jätettä, joka voidaan hyväksyä sijoitettavaksi vaarallisen jätteen kaatopaikoille. Raja-arvot lasketaan neste-kiintoainesuhteilla (L/S) 2 l/kg ja 10 l/kg mitattavan aineen liukoisen osuuden kokonaismäärästä ja ilmaistaan suoraan yksikkönä mg/l. C_0 -pitoisuudella tarkoitetaan pitoisuutta, joka saadaan läpivirtaustestin ensimmäiselle uutteelle uuttosuhteella $L/S = 0,1$ l/kg. Rakeisiin jätteisiin kuuluvat kaikki jätteet, jotka eivät ole massiivisia. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mitä taulukossa olevista testausmenetelmistä ja vastaavista raja-arvoista olisi käytettävä.

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr yhteensä	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Osa	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (läpivirtaustesti)
	mg/kg kuiva-ainesta	mg/kg kuiva-ainesta	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Kloridi	17 000	25 000	15 000
Fluoridi	200	500	120
Sulfaatti	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Mikäli jäte ei vastaa näitä liuennan orgaanisen hiilen (DOC) arvoja sen omassa pH-arvossa, se voidaan vaihtoehtoisesti testata uuttosuhteella L/S = 10 l/kg ja pH 7,5—8,0. Jätteen voidaan katsoa vastaavan liuennan orgaanisen hiilen kelpoisuusperusteita, mikäli tämä määrittystulos ei ole yli 1 000 mg/kg. (Käytettävissä on prEN 14429-standardiin perustuva valmisteilla oleva menetelmä.)

(**) Liuennan aineiden kokonaismäärän arvoja voidaan käyttää sulfaatti- ja kloridiarvojen sijasta.

Jäsenvaltioiden on määritettävä massiivista jätettä koskevat perusteet, joilla saavutetaan sama ympäristönsuojelun taso kuin edellä mainituilla arvoilla.

2.4.2 Muut perusteet

Kohdassa 2.4.1 esitettyjen suotautumisen raja-arvojen lisäksi vaarallisten jätteiden on vastattava seuraavia lisäperusteita:

Parametri	Arvot
Hehkutushäviö (LOI) (*)	10 %
Orgaanisen hiilen kokonaispitoisuus (TOC) (*)	6 % (**)
Haponneutralointikapasiteetti (ANC)	Arvioitava

(*) Käytettävä joko hehkutushäviötä tai orgaanisen hiilen kokonaispitoisuutta.

(**) Mikäli tätä arvoa ei saavuteta, toimivaltainen viranomainen voi sallia korkeamman raja-arvon sillä edellytyksellä, että noudatetaan liuennan orgaanisen hiilen (DOC) arvoa 1 000 mg/kg uuttosuhteella L/S = 10 l/kg, joko materiaalin omassa pH:ssa tai pH-arvon ollessa 7,5—8,0.

2.5 Maanalaisia varastoja koskevat perusteet

Ennen kuin jäte voidaan hyväksyä maanalaisiin varastoihin, on tehtävä liitteessä A määritetty kaatopaikkakohdainen turvallisuusarvio. Jäte voidaan hyväksyä ainoastaan, mikäli se on yhteensopiva kaatopaikkakohtaisen turvallisuusarvion kanssa.

Pysyvän jätteen maanalaisiin varastoihin voidaan hyväksyä ainoastaan jätteitä, jotka täyttävät kohdassa 2.1 esitetyt vaatimukset.

Tavanomaisen jätteen maanalaisiin varastoihin voidaan hyväksyä ainoastaan jätettä, joka täyttää kohdassa 2.2 tai kohdassa 2.3 esitetyt vaatimukset.

Jäte voidaan hyväksyä vaarallisten jätteiden maanalaiseen varastoon ainoastaan, mikäli se on yhteensopiva kaatopaikkakohtaisen turvallisuusarvion kanssa. Tässä tapauksessa kohdassa 2.4 esitettyjä perusteita ei sovelleta. Jätteeseen on kuitenkin sovellettava kohdassa 1 esitettyä kelpoisuusmenettelyä.

3. NÄYTTEENOTTO- JA TESTAUSMENETELMÄT

Näytteenoton ja testien perusmäärittelyä ja vastaavuustestistä varten on oltava riippumattomien ja pätevien henkilöiden ja laitosten suorittamia. Laboratorioilla on oltava kokemusta ja näyttöä jätteen testauksesta ja analyysistä sekä tehokas laadunvarmistusjärjestelmä.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että:

1. jätteen tuottaja tai kaatopaikan pitäjä voi suorittaa näytteenoton, mikäli riippumattomien ja pätevien henkilöiden tai laitosten suorittamalla riittävällä valvonnalla varmistetaan, että tässä päätöksessä asetetut tavoitteet saavutetaan;
2. jätteen tuottaja tai kaatopaikan pitäjä voi suorittaa testauksen, jos sillä on asianmukainen laadunvarmistusjärjestelmä, johon kuuluu säännöllinen riippumaton tarkistus.

Ennen virallisen CEN EN -standardin valmistumista jäsenvaltiot käyttävät joko kansallisia standardeja tai menetelmiä taikka CEN-standardin luonnosta, kun se on saatu prEN-vaiheeseen.

Seuraavia menetelmiä on sovellettava:

Näytteenotto

Jätteen näytteenottoa — perusmäärittely, vastaavuustesti ja tarkastus paikalla — varten on laadittava näytteenotossuunnitelma CEN:ssä parhaallaan laadittavan näytteenottostandardin osan 1 mukaisesti.

Jätteen yleiset ominaisuudet

EN 13137 Jätteessä, lietteessä ja maakerroksissa olevan orgaanisen hiilen kokonaispitoisuuden (TOC) määrittäminen

prEN 14346 Kuiva-aineksen laskeminen kuiva-aineen tai vesipitoisuuden määrittämisestä

Suotautumistestit

prEN 14405 Suotautumiskäyttämistesti — läpivirtaustesti ylöspäin (epäorgaanisten aineiden läpivirtaustesti ylöspäin)

EN 12457/1-4 Suotautuminen — suotautumista koskeva vastaavuustesti rakeiselle jäteainekselle ja lietteelle

Osa 1: L/S = 2 l/kg, hiukkaskoko < 4 mm

Osa 2: L/S = 10 l/kg, hiukkaskoko < 4 mm

Osa 3: L/S = 2 ja 8 l/kg, hiukkaskoko < 4 mm

Osa 4: L/S = 10 l/kg, hiukkaskoko < 10 mm

Raakajätteen liuottaminen

EN 13657 Määritettävien aineiden liuottaminen kuningasveteen (kiinteän jätteen osittainen liuotus ennen alkuaineanalyyysiä siten, että silikaattimatriisi jää liukenematta)

EN 13656 Määritettävien aineiden liuottaminen fluorivetyhapon (HF), typpihapon (HNO₃) ja kloorivetyhapon (HCl) seokseen mikroaaltojen avulla (kiinteän jätteen liuottaminen kokonaan ennen alkuaineanalyyysiä)

Analyysi

ENV 12506 Uutosten analysointi — Määritykset: pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂, Pb, kokonais-S, SO₄, V ja Zn (kiinteän jätteen ja/tai sen uutteen epäorgaanisten yhdisteiden analyysi; pää-, sivu- ja hivenalkuaineet)

ENV 13370 Uutosten analyysi. Määritykset: Ammonium, AOX, johtokyky, Hg, Fenoliluku, orgaanisen hiilen kokonaispitoisuus (TOC), helposti vapautuva CN, F (epäorgaanisten aineiden analyysi kiinteästä jätteestä ja/tai sen uutteen (anionit))

prEN 14039 Hiililukalueen C10-C40 hiilivetytypitoisuuden määrittäminen kaasukromatografilla

Luettelo tarkistetaan, kun uusia CEN-standardeja on käytettävissä.

Niiden testien ja analyysien osalta, joita varten ei ole (vielä) käytettävissä CEN-menetelmiä, käytettävien menetelmien on oltava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä.

Liite A

TURVALLISUUSARVIOINTI JÄTTEEN HYVÄKSYMISEKSI MAANALAISEEN VARASTOON**1. MAANALAISIA VARASTOJA KOSKEVAT TURVALLISUUSPERIAATTEET: KAIKKI VARASTOTYYPIT****1.1 Geologisen esteen merkitys**

Kun jätteiden loppusijoitukseen käytetään maanalaista varastoa, perimmäisenä tavoitteena on jätteiden eristäminen biosfääristä. Jätteet, geologinen este ja luolat, mukaan luettuina kaikki tekniset rakenteet, muodostavat kokonaisuuden, jonka on yhdessä kaikkien muiden teknisten näkökohtien kanssa täytettävä sille asetetut vaatimukset.

Vesipolitiikan puitedirektiivin (2000/60/EY) vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan osoittamalla laitoksen turvallisuus pitkällä aikavälillä (katso kohta 1.2.7). Direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdassa yleisesti kielletään pilaavien aineiden päästäminen suoraan pohjaveteen. Saman direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä kaikkien pohjavesimuodostumien tilan huononemisen ehkäisemiseksi.

1.2 Kaatopaikkakohtainen riskinarviointi

Riskinarvioinnissa on yksilöitävä seuraavat tekijät:

- vaara (tässä tapauksessa varastoon sijoitetut jätteet),
- kohteet (tässä tapauksessa biosfääri ja mahdollisesti pohjavesi),
- kanavat, joita pitkin jätteistä peräisin olevat, aineet voivat päästä biosfääriin, sekä
- biosfääriin mahdollisesti pääsevien aineiden vaikutuksen arviointi.

Maanalaisia varastoja koskevien kelpoisuusperusteiden on perustuttava muun muassa kallioperän rakenteen analyysiin, joten on varmistettava, ettei millään kaatopaikkadirektiivin liitteessä I esitetyillä kaatopaikkakohtaisilla vaatimuksilla (liitteen I kohtia 2, 3, 4 ja 5 lukuun ottamatta) ole merkitystä.

Maanalaisen varaston kelpoisuusperusteet voidaan määrittää ainoastaan paikallisten olosuhteiden perusteella. Tämä edellyttää sitä, että osoitetaan geologisten kerrostumien sopivuus varaston rakentamiseen. Tällöin on tehtävä arvio jätteen eristämiseen liittyvistä riskeistä, otettava huomioon jätteisiin liittyvä yleinen järjestelmä, tekniset rakenteet ja luolat sekä kallioperä.

Laitoskohtainen riskinarviointi on tehtävä sekä toimintavaiheesta että sen jälkeisistä vaiheista. Näiden arvioiden perusteella voidaan määrittää tarvittavat valvonta- ja turvallisuustoimenpiteet ja laatia kelpoisuusperusteet.

Olosuhteista on laadittava kokonaisarviointi, jossa on seuraavat osat:

- 1) geologinen arviointi
- 2) geomekaaninen arviointi
- 3) hydrogeologinen arviointi
- 4) geokemiallinen arviointi
- 5) biosfääriin kohdistuvien vaikutusten arviointi
- 6) toimintavaiheen arviointi
- 7) pitkän aikavälin arviointi
- 8) arviointi kaikkiin alueen maanpäällisiin tiloihin kohdistuvista vaikutuksista.

1.2.1 Geologinen arviointi

Kaatopaikan geologisesta tilanteesta on tehtävä perusteellinen tutkimus tai siitä on oltava perusteelliset tiedot. Tutkimusten ja tietojen on katettava kivilaadut, maaperä ja topografia. Geologisen arvion on osoitettava tilojen sopivuus maanalaiseksi varastoksi. Arvioinnissa olisi tarkasteltava ympäröivissä geologisissa kerrostumissa olevien vikojen tai halkeamien sijaintia, runsautta ja rakennetta sekä maan pinnan liikahdusten mahdollisia vaikutuksia näihin rakenteisiin. Olisi harkittava vaihtoehtoisia tiloja.

1.2.2 Geomekaaninen arviointi

Maanalaisten tilojen vakaus on osoitettava asianmukaisin tutkimuksin ja arvioin. Tiloihin sijoitetun jätteen on oltava osa tätä arviointia. Prosessit olisi analysoitava ja dokumentoitava järjestelmällisesti.

Arvioinnissa olisi osoitettava, että

- 1) luolien muodostumisen aikana ja sen jälkeen itse luolassa tai maanpäällisissä tiloissa ei ole odotettavissa merkittäviä epämuodostumia, jotka voisivat heikentää maanalaisten varaston toimivuutta tai muodostaa väylän biosfääriin;
- 2) luolan kantokyky on riittävä, jotta se ei romahda toiminnan aikana;
- 3) tiloihin sijoitettu materiaali on riittävän vakaata, kun otetaan huomioon vastaanottavan kallioperän geomekaaniset ominaisuudet.

1.2.3 Hydrogeologinen arviointi

Hydraulista ominaisuuksista on tehtävä perinpohjainen tutkimus pohjaveden virtausmallin arvioimiseksi ympäröivissä geologisissa kerrostumissa kalliokerroksen vedenjohtavuuden, halkeamien ja hydraulisten gradienttien perusteella.

1.2.4 Geokemiallinen arviointi

Kallion ja pohjaveden koostumuksesta on tehtävä perinpohjainen tutkimus pohjaveden tämänhetkisen koostumuksen ja sen mahdollisen ajan myötä kehittymisen arvioimiseksi, halkeamia täyttävien mineraalien luonne ja runsaus, ja on tehtävä kvantitatiivinen mineraloginen kuvaus kallioperästä. Olisi arvioitava jätteessä tapahtuvien muutosten vaikutus geokemialliseen järjestelmään.

1.2.5 Biosfääriin kohdistuvien vaikutusten arviointi

On tehtävä tutkimus biosfääristä, johon maanalaisella varastolla voisi olla vaikutuksia. Perustilannetutkimusten avulla on määritettävä olennaisten aineiden paikalliset luonnolliset taustatasot.

1.2.6 Toimintavaiheen arviointi

Toimintavaiheen analyysissa on osoitettava seuraavaa:

- 1) luolien vakaus kohdassa 1.2.2 esitetyllä tavalla;
- 2) ei kohtuutonta riskiä siitä, että jätteiden ja biosfääriin välille syntyy yhteys;
- 3) ei kohtuutonta riskiä, joka vaikuttaisi laitoksen toimintaan.

Toiminnallinen turvallisuus on osoitettava tekemällä laitoksen toiminnasta järjestelmällinen analyysi, joka perustuu erityistietoihin jätteiden luettelosta, tilojen hoidosta sekä toimintasuunnitelmasta. Analyysissä on osoitettava, että jäte ei reagoi kallion kanssa millään kemiallisella tai fysikaalisella tavalla, joka voisi heikentää kallion vahvuutta ja tiivyyttä ja vaarantaa itse varaston. Näistä syistä niiden jätteiden lisäksi, jotka on kielletty kaatopaikkadirektiivin 5 artiklan 3 kohdassa, varastoon ei pitäisi hyväksyä jätteitä, jotka voivat syttyä itsestään varastointiolosuhteissa (lämpötila, kosteus), kaasumaisia aineita, haihtuvia jätteitä eikä jätteitä, jotka tulevat keräyksestä tunnistamattomina sekoituksina.

Analyysissä olisi identifioitava erityiset tapahtumat, jotka voivat johtaa siihen, että toimintavaiheen aikana syntyy yhteys jätteiden ja biosfääriin välille. Potentiaalisten toiminnallisten riskien eri tyypit olisi luokiteltava ja riskien mahdolliset vaikutukset olisi arvioitava. Olisi osoitettava, ettei vallitse kohtuutonta riskiä siitä, että aineita voisi päästä varastosta. Vaaratilanteita varten olisi laadittava valmiussuunnitelmat.

1.2.7 Pitkän aikavälin arviointi

Jotta voitaisiin saavuttaa kestävä kaatopaikkatoiminnan tavoitteet, riskinarvioinnin olisi katettava pitkä aikaväli. Arvioinnilla on varmistettava, että jätteet eivät pääse yhteyteen biosfääriin kanssa pitkällä aikavälillä sen jälkeen, kun maanalaisten varaston toimintavaihe on päättynyt.

Maanalaisen varaston esteet (esim. jätteen laatu, rakennetut rakenteet, maantäyttö sekä reikien ja porausaukkojen tiivistäminen), kallioperän laatu, ympäröivät geologiset kerrostumat ja kuormittava maakerros olisi arvioitava määrällisesti pitkällä aikavälillä ja arvioitava kaatopaikkakohtaisten tietojen tai riittävän varovaisten arviointien perusteella. Tällöin olisi otettava huomioon geokemialliset ja geohydrologiset olosuhteet, kuten pohjavesivirtaus (katso kohdat 1.2.3 ja 1.2.4), esteiden tehokkuus, luonnollinen biohajoaminen sekä sijoitettujen jätteiden suotautuminen.

Maanalaisen varaston pitkäaikainen turvallisuus olisi osoitettava turvallisuusarvioinnilla, joka sisältää kuvauksen alkutilanteesta tiettyä aikana (esim. kaatopaikan sulkemisen aikana) sekä skenaarion merkittävimmistä muutoksista, joiden odotetaan tapahtuvan geologisen ajan kuluessa. Lisäksi olisi arvioitava, mitä seurauksia on siitä, että aineita pääsee maanalaisesta varastosta ympäristöön. Tällöin olisi käytettävä erilaisia skenaarioita, joissa tarkastellaan biosfääriin, geosfääriin ja maanalaisen varaston mahdollista kehittymistä pitkällä aikavälillä.

Säiliöitä ja kuilujen vuorausta ei tulisi ottaa huomioon arvioitaessa jätteiden pitkän aikavälin riskejä, koska niiden elinkaari on rajallinen.

1.2.8 Maanpäällisiä vastaanottotiloja koskeva vaikutusten arviointi

Vaikka kaatopaikalle otetut jätteet on mahdollisesti tarkoitettu sijoitettavaksi maanalaisiin tiloihin, jätteet puretaan, testataan ja mahdollisesti varastoidaan maanpäällisiin tiloihin ennen kuin ne sijoitetaan lopullisiin tiloihin. Vastaanottotilat on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että estetään ihmisten terveyden ja paikallisen ympäristön vahingoittuminen, ja niiden on täytettävä samat vaatimukset kuin muiden jätteen vastaanottotilojen.

1.2.9 Muiden riskien arviointi

Työntekijöiden suojeluun liittyvistä syistä jätteitä on sijoitettava ainoastaan sellaisiin maanalaisiin varastoihin, jotka on turvallisesti erotettu kaivostoiminnasta. Jätettä ei tulisi hyväksyä varastoon, mikäli se sisältää tai siitä voi syntyä ihmisten terveyttä kenties vahingoittavia vaarallisia aineita, esimerkiksi tarttuvien tautien patogeenisia bakteereita.

2. Maanalaisia varastoja koskevat kelpoisuuskriteerit: kaikki tyypit

2.1 Jätteet, joita ei voida hyväksyä

Kohtien 1.2.1—1.2.8 perusteella maanalaiseen varastoon ei pidä sijoittaa jätteitä, joissa saattaa tapahtua epätoivotuista fyysikaalisia, kemiallisia tai biologisia muutoksia sen jälkeen, kun ne on sijoitettu kaatopaikalle. Näihin jätteisiin kuuluvat seuraavat:

- a) Kaatopaikkadirektiivin 5 artiklan 3 kohdassa luetellut jätteet.
- b) Jätteet ja niiden säiliöt, jotka voisivat reagoida veden tai kallioperän kanssa varastointiolosuhteissa, ja tästä voisi aiheutua:
 - volyymin muutoksia,
 - itsestäänsyttyviä, myrkyllisiä tai räjähtäviä aineita tai kaasuja, tai
 - mitä tahansa muita reaktioita, jotka voisivat vaarantaa esteen pysymisen turvallisena ja ehjänä.

Jätteet, jotka voivat reagoida toistensa kanssa, on määritettävä ja luokiteltava ryhmiin yhteensopivuuden perusteella; eri ryhmät on erotettava varastossa toisistaan fyysisesti.
- c) Biohajoavat jätteet.
- d) Jätteet, joilla on pistävä haju.
- e) Jätteet, joista voi syntyä myrkyllinen tai räjähtävä kaasun ja ilman seos. Tämä koskee erityisesti jätteitä, jotka
 - aiheuttavat myrkyllisiä kaasupitoisuuksia niiden komponenttien osapaineen vuoksi,
 - kyllästyessään säiliössä muodostavat pitoisuuksia, jotka ovat yli 10 % pitoisuudesta, joka vastaa alhaisempaa räjähdysrajaa.
- f) Jätteet, jotka eivät ole riittävän vakaita geomekaanisiin olosuhteisiin nähden.
- g) Jätteet, jotka varasto-olosuhteissa ovat itsestään tai helposti syttyviä, kaasumaiset aineet, haihtuvat jätteet ja tuntemattomina seoksina kerätyt jätteet.
- h) Jätteet, jotka sisältävät tai joista voisi syntyä tarttuvien tautien patogeenisia bakteereita (kaatopaikkadirektiivin 5 artiklan 3 kohdan c alakohdan).

2.2 Luettelo jätteistä, jotka voidaan sijoittaa maanalaiseen varastoon

Pysyvät, vaaralliset ja tavanomaiset jätteet, joiden sijoittamista ei ole kielletty kohdissa 2.1 ja 2.2, voivat olla sopivia sijoitettavaksi maanalaiseen varastoon.

Jäsenvaltiot voivat laatia luettelon jätteistä, jotka voidaan hyväksyä maanalaisiin tiloihin kaatopaikkadirektiivin 4 artiklassa mainittujen kaatopaikkaluokkien mukaisesti.

2.3 Kaatopaikkakohtainen riskinarviointi

Ennen jätteen hyväksymistä tietyille kaatopaikalle on suoritettava kaatopaikkakohtainen riskinarviointi.

Kohdassa 1.2 esitetyissä kaatopaikkakohtaisissa arvioinneissa, joiden perusteella jätteet voidaan hyväksyä maanalaiseen varastoon, olisi osoitettava, että jätteet voidaan eristää biosfääristä hyväksyttävällä tavalla. Perusteet on täytettävä varasto-olosuhteissa.

2.4 Kelpoisuusedellytykset

Jätteet voidaan sijoittaa vain sellaiseen maanalaiseen varastoon, joka on turvallisesti erotettu kaivostoiminnasta.

Jätteet, jotka voivat reagoida toistensa kanssa, on määritettävä ja luokiteltava ryhmiin yhteensopivuuden perusteella; eri ryhmät on erotettava varastossa toisistaan fyysisesti.

3. MUITA NÄKÖKOHTIA: SUOLAKAIVOKSET

3.1 Geologisen esteen merkitys

Suolakaivoksia koskevien turvallisuuspäätösten mukaisesti jätettä ympäröivällä kalliolla on kaksi tehtävää:

- Se toimii kallioperänä, johon jätteet koteloidaan.
- Yhdessä varaston ylä- ja alapuolella sijaitsevien läpäisemättömien kalliokerrostumien (esim. anhydriitti) kanssa se toimii geologisena esteenä, jonka tarkoituksena on estää pohjavettä pääsemästä kaatopaikalle ja tarvittaessa estää tehokkaasti nesteitä tai kaasuja vuotamasta jätteen sijoitusalueelta. Mikäli tässä geologisessa esteessä on reikiä ja porausaukkoja, ne on tiivistettävä toiminnan aikana siten, että veden pääseminen esteen läpi ei ole mahdollista, ja ne on suljettava ilmatiiviisti sen jälkeen, kun maanalaisen kaatopaikan toiminta loppuu. Mikäli mineraalivarojen louhinta kestää pitempään kuin kaatopaikkatoiminta, kaatopaikka-alue on kaatopaikkatoiminnan jälkeen suljettava vesitiiviillä padolla, joka rakennetaan kestäväksi eri (nestepinnan korkeudesta riippuvia) hydraulisia painetasoja siten, että vesi, joka voi päästä toiminnassa olevaan kaivokseen, ei voi päästä kaatopaikalle.
- Suolakaivoksissa suolan katsotaan varmistavan jätteen eristämisen täydellisesti. Jätteet joutuvat kosketuksiin biosfäärin kanssa ainoastaan, mikäli tapahtuu onnettomuus tai jokin tapahtuma geologisessa ajassa, kuten maan pinnan liikkuminen tai eroosio (joka voi liittyä esimerkiksi meren pinnan nousuun). Jäte ei saisi muuttua varastossa. Mahdollisten vaaratilanteiden seurauksiin on varauduttava.

3.2 Pitkän aikavälin arviointi

Kun jätteitä sijoitetaan suolakivessä sijaitsevaan maanalaiseen varastoon, turvallisuus pitkällä aikavälillä perustuu pääasiassa suolakiven toimintaan kallioesteinä. Suolakivi täyttää vaatimukset siitä, että kaasut ja nesteet eivät pääse sen läpi, jäte voidaan kapseloida sen sisään sen tiivistyvän rakenneominaisuuden vuoksi ja jäte voidaan sulkea siihen kokonaan muutosprosessin päättyessä.

Suolakiven tiivistyvä rakenneominaisuus ei siten ole ristiriitaista sen vaatimuksen kanssa, että toimintavaiheessa tarvitaan varmoja luolia. Vakaus on tärkeää toiminnallisen turvallisuuden varmistamiseksi ja geologisen esteen eheyden säilyttämiseksi rajattoman kauan, jotta biosfäärin suojelu olisi jatkuvaa. Jätteet olisi eristettävä pysyvästi biosfääristä. Kuormittavan maakerroksen kontrolloitu vajoaminen tai muut heikkoudet ajan myötä voidaan hyväksyä ainoastaan, mikäli voidaan osoittaa, että muutoksiin ei liity halkeamia, että geologinen este säilyy ehjänä ja että ei synny kanavia, joiden kautta vesi voisi joutua kosketuksiin jätteiden kanssa tai jätteet tai niiden osat voisivat päästä biosfääriin.

4. MUITA NÄKÖKOHTIA: KOVAN KIVEN KALLIO

Jätteiden sijoittamisella syvälle kovan kiven kallioon tarkoitetaan tässä sitä, että maanalainen varasto sijaitsee usean sadan metrin syvyydessä, jossa kovan kiven kallio sisältää erilaisia magmaattisia kivilajeja, esim. graniittia tai gneissia. Se voi sisältää myös sedimenttikivilajeja, esim. kalkkikiveä ja hiekkakiveä.

4.1 Turvallisuusperiaatteet

Jätteiden sijoitus syvälle kallioon mahdollistaa sen, että tulevia sukupolvia ei rasiteta jätteisiin liittyvällä vastuulla, koska tämäntyyppiset varastot eivät edellytä aktiivisia ylläpitotoimia. Lisäksi rakenteiden ei tulisi estää jätteiden hyödyntämistä tai mahdollisuutta toteuttaa korjaavia toimenpiteitä tulevaisuudessa. Olisi myös varmistettava, että tämänhetkisten sukupolvien toiminnasta aiheutuvat negatiiviset ympäristövaikutukset tai sitoumukset eivät joudu tulevien sukupolvien kannettavaksi.

Jätteiden maanalaisen varastoinnin turvallisuusperiaatteiden perusajatuksena on, että jäte eristetään biosfääristä ja että jätteestä mahdollisesti vuotavat pilaavat aineet hajoavat luonnollisesti. Tietyntyyppisten vaarallisten aineiden ja jätteiden osalta on osoitettu, että on tarpeen suojella yhteiskuntaa ja ympäristöä jatkuvalta altistumiselta pitkällä aikavälillä. Pitkällä aikavälillä tarkoitetaan useita tuhansia vuosia. Tällainen suojelun taso voidaan saavuttaa sijoittamalla jäte syvälle kovan kiven kallioon. Sijoitettaessa jätettä syvälle kovan kiven kallioon voidaan käyttää joko entistä kaivosta, jossa kaivannaistoiminta on päättynyt, tai uusia varastotiloja.

Sijoitettaessa jätettä kovan kiven kalliossa sijaitsevaan varastoon täydellinen eristäminen ei ole mahdollista. Tässä tapauksessa maanalainen varasto on rakennettava niin, että ympäröivien geologisten kerrostumien luontainen biohajoaminen rajoittaa pilaavien aineiden vaikutusta siinä määrin, ettei niillä ole peruuttamattomia haittavaikutuksia ympäristölle. Tämä tarkoittaa sitä, että lähiympäristön kyky laimentaa ja hajottaa pilaavia aineita määrää tällaisesta laitoksesta peräisin olevan päästön hyväksyttävyyden.

Vesipolitiikan puitedirektiivin (2000/60/EY) vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan osoittamalla laitoksen turvallisuus pitkällä aikavälillä (katso kohta 1.2.7). Syvällä sijaitseva varastojärjestelmä on arvioitava kokonaisvaltaisesti, ja tällöin on otettava huomioon järjestelmän erilaisten osien yhteisvaikutukset. Syvällä kovan kiven kalliossa sijaitseva varasto on pohjavesikerroksen alapuolella. Direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdassa yleisesti kielletään pilaavien aineiden päästäminen suoraan pohjaveteen. Saman direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä kaikkien pohjavesimuodostumien tilan huononemisen ehkäisemiseksi. Syvällä kovan kiven kalliossa sijaitsevan varaston osalta tätä vaatimusta noudatetaan siten, että varastossa olevia vaarallisia aineita ei pääse biosfääriin, ei myöskään biosfäärin kanssa kosketuksiin joutuviin pohjavesijärjestelmän yläkerroksiin, sellaisina määrinä tai pitoisuuksina, joilla on haittavaikutuksia. Tämän vuoksi olisi arvioitava veden virtausväylät biosfääriin ja biosfäärissä. Olisi arvioitava jätteessä tapahtuvien muutosten vaikutusta geohydrauliseen järjestelmään.

Sijoitettaessa jätteitä syvälle kovan kiven kallioon saattaa muodostua kaasua, mikä johtuu jätteen, pakkauksen ja teknisten rakenteiden huonontumisesta pitkällä aikavälillä. Tämä on sen vuoksi otettava huomioon suunniteltaessa syvällä kovan kiven kalliossa sijaitsevia varastotiloja.

Liite B

TIIVISTELMÄ KAASTOPAIKKADIREKTIIVIN MUKAISISTA KAASTOPAIKKAVAIHTOEHDOSTA

Johdanto

Kaaviossa 1 esitetään kaatopaikkadirektiivin mukaiset kaatopaikkavaihtoehdot sekä joitakin esimerkkejä kaatopaikkojen pääluokkien alaluokista. Lähtökohtana (vasen yläkulma) on jäte, joka olisi sijoitettava kaatopaikalle. Kaatopaikkadirektiivin 6 artiklan a alakohdan mukaisesti useimmat jätteet on esikäsitteltävä ennen kaatopaikalle sijoittamista. Esikäsittelyn yleinen määritelmä on varsin väljä, ja määrittely on pitkälti jätetty jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Oletuksena on, että jäte ei kuulu mihinkään kaatopaikkadirektiivin 5 artiklan 3 kohdassa luetelluista luokista.

Pysyvän jätteen kaatopaikat

Ensimmäiseksi olisi ehkä selvitettävä, luokitellaanko jäte vaaralliseksi. Mikäli jäte ei ole vaarallista (vaarallisia jätteitä koskevan direktiivin (91/689/EY) ja tämänhetkisen jäteluettelon mukaisesti), on ehkä selvitettävä, onko se pysyvää jätettä. Mikäli jäte on asianmukaisten perusteiden (luokka A, katso kaavio 1 ja taulukko 1) mukaista, se voidaan sijoittaa pysyvän jätteen kaatopaikalle.

Pysyvä jäte voidaan vaihtoehtoisesti sijoittaa tavanomaisen jätteen kaatopaikoille sillä edellytyksellä, että se on asianmukaisten perusteiden mukaista (mitä sen yleensä tulisi olla).

Tavanomaisen jätteen kaatopaikat, alaluokat mukaan luettuina

Mikäli jäte ei ole vaarallista eikä pysyvää jätettä, sen on oltava tavanomaista jätettä, jolloin se on sijoitettava tavanomaisen jätteen kaatopaikalle. Jäsenvaltiot voivat määritellä tavanomaisen jätteen kaatopaikkojen alaluokkia kansallisten jätehuoltostrategioidensa mukaisesti, kunhan noudatetaan kaatopaikkadirektiivin vaatimuksia. Kaavio 1 sisältää kolme tavanomaisen jätteen kaatopaikkojen alaluokkaa: kaatopaikat epäorgaaniselle jätteelle, jossa orgaanisen/biohajoavan aineksen määrä on pieni (B1), kaatopaikat orgaaniselle jätteelle (B2) sekä kaatopaikat sekalaiselle tavanomaiselle jätteelle, jossa on merkittävä määrä sekä orgaanista/biohajoavaa että epäorgaanista ainesta. Luokan B1 kaatopaikat voidaan jakaa edelleen alaluokkiin sen mukaan, täyttääkö jäte kohdassa 2.2.2 esitetyt perusteet epäorgaaniselle tavanomaiselle jätteelle, joka voidaan sijoittaa vakaan, reagoimattoman vaarallisen jätteen yhteyteen: luokkaan B1a sijoitetaan jätteet, jotka eivät ole kyseisten perusteiden mukaisia, ja luokkaan B1b jätteet, jotka ovat niiden mukaisia. Luokan B2 kaatopaikat voidaan jakaa edelleen esimerkiksi bioreaktorikaatopaikkoihin sekä kaatopaikkoihin, joihin sijoitetaan vähemmän reagoivaa, biologisesti käsiteltyä jätettä. Jotkin jäsenvaltiot voivat haluta jakaa tavanomaisten jätteiden kaatopaikkoja vielä useampiin alaluokkiin, ja kussakin alaluokassa voidaan määrittää tietyn yksittäisen jätteen sekä kiinteitetyn/massiivisen jätteen kaatopaikkoja (katso taulukossa 1 oleva alaviite). Jäsenvaltiot voivat laatia kansallisia kelpoisuusperusteita sen varmistamiseksi, että tavanomainen jäte sijoitetaan asianmukaisella tavalla tavanomaisen jätteen kaatopaikkojen alaluokkiin. Mikäli ei haluta jakaa tavanomaisen jätteen kaatopaikkoja alaluokkiin, kaikki tavanomaiset jätteet voidaan (luonnollisesti kaatopaikkadirektiivin 3 ja 5 artiklan säännöksiä noudattaen) sijoittaa sekalaisen tavanomaisen jätteen kaatopaikalle (luokka B3).

Vakaan, reagoimattoman vaarallisen jätteen sijoittaminen tavanomaisen jätteen kaatopaikalle

Mikäli jäte on vaarallista (vaarallisia jätteitä koskevan direktiivin (91/689/EY) ja voimassa olevan jäteluettelon mukaisesti), esikäsittelyn avulla voidaan mahdollistaa se, että jäte täyttää perusteet vakaan, reagoimattoman jätteen sijoittamiselle tavanomaisen jätteen kaatopaikoille osiin, jotka on tarkoitettu kohdassa 2.2.2 esitettyjen perusteiden mukaiselle epäorgaaniselle jätteelle, jonka orgaaninen/biohajoava osuus on alhainen (luokka B1b). Jäte voi olla rakeista (joka on saatettu kemiallisesti vakaaksi) tai kiinteitettyä/massiivista.

Vaarallisen jätteen kaatopaikka

Mikäli vaarallinen jäte ei ole niiden perusteiden mukaista, jotka koskevat jätteen sijoittamista luokan B1b kaatopaikalle tai tavanomaiselle jätteelle varattuun kaatopaikan osaan, on päätettävä, onko jäte niiden perusteiden mukaista, jotka koskevat jätteiden hyväksymistä vaarallisen jätteen kaatopaikalle (luokka C). Mikäli jäte ei ole perusteiden mukaista, se voidaan sijoittaa vaarallisen jätteen kaatopaikalle.

Mikäli jäte ei ole niiden perusteiden mukaista, joka koskevat jätteen hyväksymistä vaarallisen jätteen kaatopaikalle, jäte voidaan esikäsittellä uudestaan ja testata perusteiden mukaisesti, kunnes se täyttää ne.

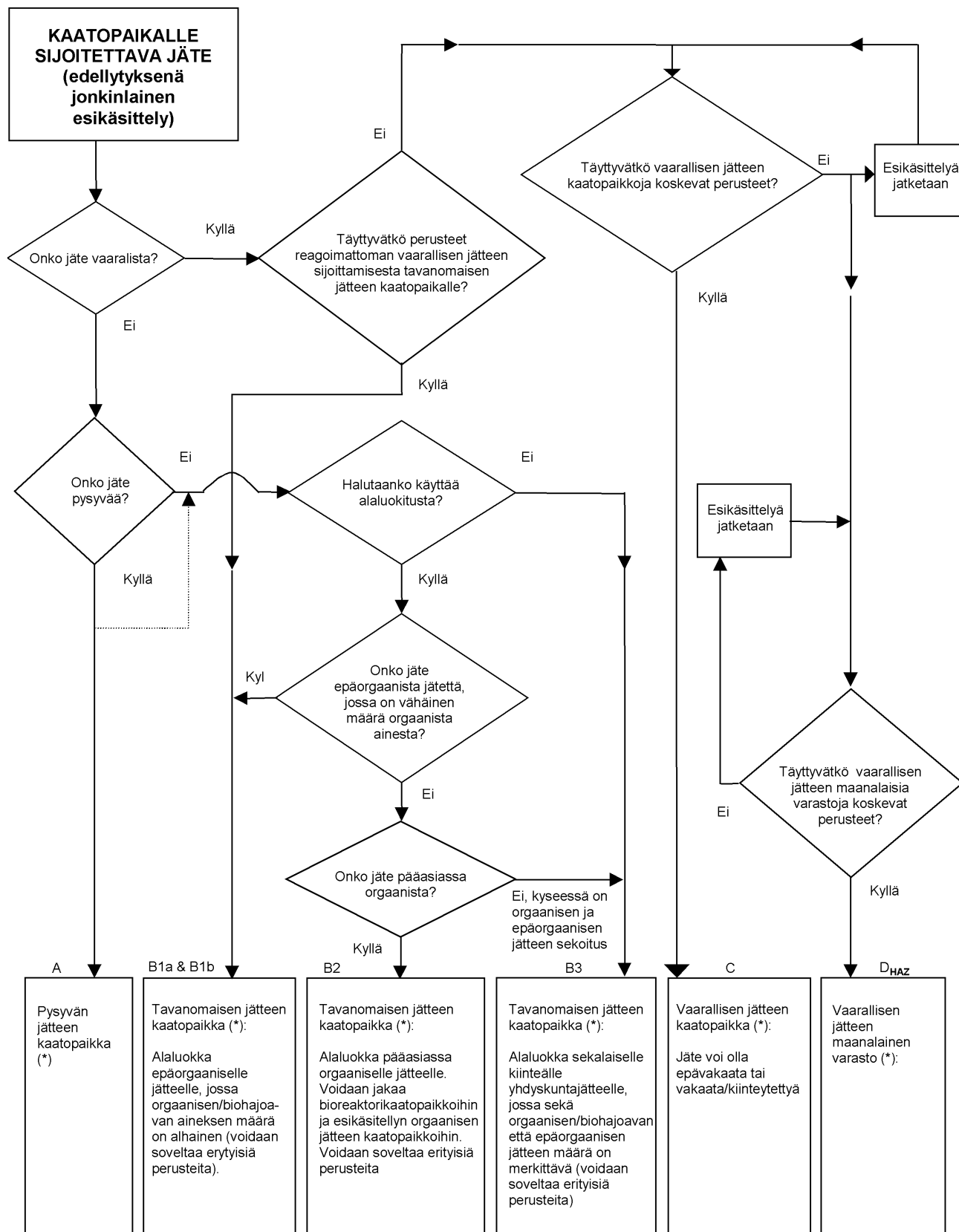
Maanalainen varastointi

Jäte voidaan vaihtoehtoisesti testata maanalaisia varastoja koskevien perusteiden mukaisesti. Mikäli jäte on perusteiden mukaista, jäte voidaan sijoittaa vaarallisten jätteen maanalaiseen varastoon (kaatopaikkaluokka D_{HAZ}). Mikäli jäte ei ole maanalaisia varastoja koskevien perusteiden mukaista, se voidaan esikäsittää ja testata uudestaan.

Vaikka maanalainen varasto varataan todennäköisesti erityisille vaarallisille jätteille, tätä alaluokkaa voidaan periaatteessa käyttää myös pysyvän jätteen (luokka D_{INERT}) ja tavanomaisen jätteen (luokka D_{NON-HAZ}) sijoittamiseen.

Kaavio 1

Kaatopaikkadirektiivin mukaiset kaatopaikkavaihtoehdot

(*) Periaatteessa myös pysyvän ja tavanomaisen jätteen maanalainen varastointi on mahdollista.

Taulukko 1

Tiivistelmä kaatopaikkaluokista ja esimerkkejä alaluokista

Kaatopaikka-luokka	Tärkeimmät alaluokat (maalaiset varastot, tietyn yksittäisen jätteen sekä kiinteytetyn, massiivisen (*) jätteen kaatopaikat ovat mahdollisia kaikissa kaatopaikkaluokissa)	Koodi	Kelpoisuusperusteet
Pysyvän jätteen kaatopaikka	Kaatopaikat, joihin voidaan sijoittaa pysyvää jätettä	A	Suotautumista ja orgaanisen aineksen osuutta koskevat perusteet asetettu EU:n tasolla (kohta 2.1.2). Epäorgaanista ainesta koskevat perusteet voidaan asettaa jäsenvaltioiden tasolla.
Tavanomaisen jätteen kaatopaikka	Epäorgaanisen tavanomaisen jätteen kaatopaikat. Jätteen orgaanisen/biohajoavan aineksen osuus on alhainen, eikä jäte täytä kohdassa 2.2.2 asetettuja perusteita epäorgaaniselle tavanomaiselle jätteelle, joka voidaan sijoittaa vakaan, reagoimattoman vaarallisen jätteen yhteyteen.	B1a	Suotautumista ja kokonaissisältöä koskevia perusteita ei ole asetettu EU:n tasolla.
	Epäorgaanisen tavanomaisen jätteen kaatopaikat. Jätteen orgaanisen/biohajoavan aineksen osuus on alhainen.	B1b	Suotautumista ja orgaanisen aineksen osuutta sekä muita ominaisuuksia koskevat perusteet on asetettu EU:n tasolla; perusteet ovat yhteisiä rakeiselle tavanomaiselle jätteelle sekä vakaalle, reagoimattomalle vaaralliselle jätteelle (kohta 2.2). Viimeksi mainittua varten on asetettava vakautta koskevia lisäperusteita jäsenvaltioiden tasolla. Massiivista jätettä koskevat perusteet on asetettava jäsenvaltioiden tasolla.
	Tavanomaisen orgaanisen jätteen kaatopaikka.	B2	Suotautumista ja kokonaissisältöä koskevia perusteita ei ole asetettu EU:n tasolla.
	Sekalaisen tavanomaisen jätteen kaatopaikat. Jätteessä on runsaasti sekä orgaanista/biohajoavaa ainesta että epäorgaanista ainesta.	B3	Suotautumista ja kokonaissisältöä koskevia perusteita ei ole asetettu EU:n tasolla.
Vaarallisen jätteen kaatopaikka	Vaarallisen jätteen maanpäällinen kaatopaikka	C	Rakeisen vaarallisen jätteen suotautumista sekä tietyn aineksen kokonaissisältöä koskevat perusteet on asetettu EU:n tasolla (kohta 2.4). Massiivisen jätteen perusteet on asetettava jäsenvaltioiden tasolla. Pilaavia aineita koskevat lisäperusteet voidaan asettaa jäsenvaltioiden tasolla.
	Maanalainen varasto	D _{HAZ}	EU:n tasolla asetetut erityistavoitteet luetaan liitteessä A.

(*) Massiivisen jätteen alaluokilla on merkitystä ainoastaan luokille B1, C and D_{HAZ}, ja mahdollisesti A.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä tammikuuta 2003,
neuvoston päätöksen 2001/822/EY mukaisen alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen eväämisestä
Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5501)

(2003/34/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan yhteisöön 27 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/822/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 37 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2001/822/EY liite III koskee käsitteen 'alkuperätuotteet' määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä. Sen 37 artiklan 1 kohdassa säädetään, että poikkeuksia kyseisistä alkuperäsäännöistä voidaan hyväksyä, jos se on jossakin maassa tai jollakin alueella olemassa olevien elinkeinojen kehittämisen tai uusien elinkeinojen luomisen vuoksi perusteltua, ja saman artiklan 4 kohdassa säädetään, että kaikissa tapauksissa on tutkittava, voidaanko ongelma ratkaista alkuperäkumulaatiota koskevien sääntöjen avulla.
- (2) Alankomaat pyysi 20 päivänä helmikuuta 2002 poikkeusta alkuperäsäännöstä 3 000 tonnin vuotuiselle määrälle muuta kuin AKT-alkuperää olevaa sokeria, joka tuodaan Alankomaiden Antilleille Kolumbiasta jalostettavaksi ja viedään sieltä yhteisöön viiden vuoden aikana ja jonka oletetaan vaikuttavan myönteisesti olemassa olevan elinkeinon kehitykseen. Alankomaat pyysi, että poikkeusta sovellettaisiin päätöksen 2001/822/EY liitteessä III olevan 6 artiklan 4 kohdan nojalla AKT/EY—MMA-alkuperäkumulaatiolle säädettyyn 28 000 vuotuisen määrään.
- (3) Alankomaat veti pyynnön takaisin 13 päivänä toukokuuta 2002 odotettaessa lisäselvitysten tuloksia mahdollisuuksista toimittaa kyseiselle tuottajalle AKT-sokeria.
- (4) Alankomaat toimitti 4 päivänä lokakuuta 2002 lisätietoja, joiden mukaan viiden eri AKT-maan sokerintuottajat olivat vuoden 2002 touko- ja kesäkuussa kieltäytyneet toimittamasta kyseiselle tuottajalle tarvittavaa

sokeria, kun taas yksi sokerintuottaja Guyanassa oli valmis sitä toimittamaan, mutta tarjosi paljon korkeampaa hintaa (450 Yhdysvaltain dollaria tonnilta vapaasti aluksessa Georgetownissa) kuin kolumbialaisen sokerin hinta (275 Yhdysvaltain dollaria tonnilta vapaasti ostajan varastossa). Alankomaat pyysi alkuperäsäännön poikkeusta koskevan pyynnön ottamista uudelleen käsiteltäväksi erityisesti näiden tietojen perusteella.

- (5) Alankomaat ilmoitti erityisesti, että työvoima- ja yleiskustannusten osuus Antilleilla on 1 095 570 euroa 3 000 tonnilta lopputuotetta. Lopputuotteen arvo on 3 241 200 euroa.
- (6) Tarkasteltaessa toimitettuja tietoja kävi ilmi, että 1 artiklan i kohdassa määritelty liiketoimen arvonlisäys oli suurempi kuin 45 prosenttia lopputuotteen noudettuna lähettäjältä -hinnasta sekä Kolumbiasta että Guyanasta toimitetun sokerin osalta.
- (7) Alankomaiden 20 päivänä helmikuuta 2002 esittämän pyynnön yhteydessä toimittamien tietojen mukaan tuottaja sai vuoden 2002 vuotuisen 28 000 tonnin kiintiössä tuontiluvan 6 222 tonnin määrälle. Tuottajan vuodelle 2002 komission asetuksen (EY) N:o 192/2002 ⁽²⁾ 6 artiklan mukaisesti tekemässä hakemuksessa määrä oli 10 000 tonnia. Asetuksen (EY) N:o 192/2002 6 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti tuottajan oli toimitettava vuotta 2002 koskeva hakemuksensa kansallisille viranomaisille kyseisen vuoden helmikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän kuluessa. Kyseinen tuottaja toimitti tuontilupaa koskevan hakemuksensa ennen kuin Alankomaat esitti alkuperäsäännöistä poikkeamista koskevan alkuperäisen pyynnön. Toimittaessaan tuontilupaa koskevan hakemuksensa kyseinen tuottaja ei voinut olettaa, että poikkeus alkuperäsäännöistä myönnettäisiin, ja otti siis tietämättä, voidaanko joitakin tai mitään todistuksia käyttäen, vakuuden mahdollisen menettämisen riskin.

⁽¹⁾ EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 55.

- (8) Näiden tekijöiden perusteella pyydetty poikkeus ei ole liitteessä III olevan 37 artiklan 1 kohdan perusteella perusteltu. Toimitetuista tiedoista ilmenee, että alkuperäkumulaatiota koskevat säännöt voivat tarjota ratkaisun ongelmaan. Etenkään sellaisia tietoja ei ole toimitettu, joiden mukaan liiketoiminta guyanalaista sokeria käyttäen olisi niin epätaloudellista, että se aiheuttaisi tuottajan toiminnan lakkauttamisen. Lisäksi koska arvonnäisyys oli suurempi kuin 45 prosenttia lopputuotteen noudettuna lähettäjältä -hinnasta sekä Kolumbiasta että Guyanasta toimitetun sokerin osalta, 37 artiklan 7 kohtaa ei sovelleta.

- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksimomitean lausunnon mukaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hylätään Alankomaiden 20 päivänä helmikuuta 2002 esittämä ja 4 päivänä lokakuuta 2002 täydentämä pyyntö alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen tekemiseksi päätöksestä 2001/822/EY Alankomaiden Antilleilta peräisin olevan sokerin osalta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 10 päivänä tammikuuta 2003,****yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston täydellisyyden periaatteellisesta hyväksymisestä benalaksyyli-M-, bentiavalikarbi-, 1-metyylisyklopropeeni-, protiokonatsoli- ja fluoksastrobiini -tehoaineiden mahdolliseksi sisällyttämiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I**

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 5575)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/35/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (⁽¹⁾), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/81/EY (⁽²⁾), ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 91/414/ETY säädetään kasvinsuojeluaineisiin lisättäviksi sallittuja tehoaineita koskevan yhteisön luettelon laatimisesta.
- (2) Italiassa toimiva ISAGRO toimitti 22 päivänä helmikuuta 2002 Portugalin viranomaisille benalaksyyli-M-tehoainetta koskevan asiakirja-aineiston kyseisen tehoaineen sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Kumiai Chemicals Industry Co. toimitti 19 päivänä huhtikuuta 2002 Belgian viranomaisille bentiavalikarbi-tehoainetta koskevan asiakirja-aineiston. Rohm and Haas toimitti 28 päivänä helmikuuta 2002 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille 1-metyylisyklopropeeni-tehoainetta koskeva asiakirja-aineiston. Bayer Crop Science toimitti 25 päivänä maaliskuuta 2002 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille protiokonatsoli-tehoainetta koskeva asiakirja-aineiston. Bayer Crop Science toimitti 25 päivänä maaliskuuta 2002 Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille fluoksastrobiini-tehoainetta koskeva asiakirja-aineiston.
- (3) Portugalin, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että kyseisiä tehoaineita koskeva asiakirja-aineisto näyttää ensimmäisen tutkimuksen perusteella täyttävän direktiivin 91/414/ETY liitteessä II säädetyt tietovaatimukset. Asiakirja-aineisto näyttää sisältävän myös direktiivin 91/414/ETY liitteessä III säädetyt, yhteen kyseessä olevaa tehoainetta sisältävään kasvinsuojeluaineeseen liittyvät tietovaatimukset. Tämän jälkeen hakijat toimittivat asiakirja-aineiston direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle.

- (4) Tämän päätöksen tarkoituksena on varmistaa muodollisesti yhteisön tasolla, että asiakirja-aineisto täyttää periaatteessa direktiivin 91/414/ETY liitteessä II säädetyt tietovaatimukset ja direktiivin liitteessä III säädetyt, vähintään yhteen kyseessä olevaa tehoainetta sisältävään kasvinsuojeluaineeseen liittyvät tietovaatimukset.
- (5) Tämän päätöksen tarkoituksena ei ole estää komissiota pyytämästä hakijalta lisätietojen toimittamista esitteleväksi jäsenvaltioksi nimitetylle jäsenvaltiolle asiakirja-aineiston joidenkin kohtien selvittämiseksi.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tämän päätöksen liitteessä mainittuja tehoaineita koskevat asiakirja-aineistot, jotka toimitettiin komissiolle ja jäsenvaltioille kyseisten tehoaineiden sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, täyttävät periaatteessa direktiivin 91/414/ETY liitteessä II säädetyt tietovaatimukset.

Asiakirja-aineistot täyttävät myös direktiiviin 91/414/ETY liitteessä III säädetyt, yhteen tehoainetta sisältävään kasvinsuojeluaineeseen liittyvät tietovaatimukset ehdotettujen käyttötarkoitusten osalta.

2 artikla

Esittelevien jäsenvaltioiden on tutkittava kyseessä olevat asiakirja-aineistot yksityiskohtaisesti ja ilmoitettava komissiolle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään vuoden kuluttua tämän päätöksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tutkimustensa päätelmät, mahdolliset suositukset tehoaineen lisäämisestä tai lisäämättä jättämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja mahdolliset tätä koskevat edellytykset.

(⁽¹⁾) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

(⁽²⁾) EYVL L 276, 12.10.2002, s. 28.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä tammikuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Tehoaineet, joita tämä päätös koskee

Nro	Yleisnimi CIPAC:n tunnistenumero	Hakija	Hakupäivä	Esittelevä jäsenvaltio
1	Benalaksyyli-M CIPAC-numero: ei annettu	ISAGRO, Italia	22.2.2002	Portugali
2	Bentiavalikarbi CIPAC-numero: 744	Kumiai Chemicals Industry Co Ltd	19.4.2002	Belgia
3	1-metyylisyklopropeeni CIPAC-numero: ei annettu	Rohm and Haas	28.2.2002	Yhdistynyt kuningas- kunta
4	Protiokonatsoli CIPAC-numero: 745	Bayer AG	25.3.2002	Yhdistynyt kuningas- kunta
5	Fluoksastrobiini CIPAC-numero: 746	Bayer AG	25.3.2002	Yhdistynyt kuningas- kunta